

EFEKTY UCZENIA SIĘ I TREŚCI PROGRAMOWE DLA ZAJĘĆ

Kierunek: **Polonistyczno-filozoficzne studia nauczycielskie**
Poziom studiów: **Studia pierwszego stopnia**

Nazwa zajęć: **Prawne aspekty pracy opiekuna i wychowawcy**
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. omawia kwalifikacje wymagane od nauczyciela i wychowawcy wypoczynku
2. charakteryzuje prawa pracownicze nauczyciela, zwłaszcza uprawnienie do szczególnej ochrony na zasadach przewidzianych dla funkcjonariuszy publicznych
3. przedstawia prawa i obowiązki: nauczyciela oraz wychowawcy wypoczynku
4. omawia zasady odpowiedzialności karnej nauczyciela oraz wychowawcy wypoczynku za wybrane przestępstwa oraz odpowiedzialności dyscyplinarnej nauczyciela
5. przedstawia zasady odpowiedzialności odszkodowawczej nauczyciela i wychowawcy wypoczynku, a ponadto: odpowiedzialności finansowej za budżet, środki społeczne, środki społeczne, statutowe, etc.
6. charakteryzuje prawa i obowiązki nauczyciela podczas stanów nadzwyczajnych, w szczególności realizację funkcji dydaktycznej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi pracować w zespole, sprawować nad nim nadzór oraz opiekę, a także współpracować z innymi przedstawicielami otoczenia szkolnego
2. potrafi ustnie i pisemnie przedstawić i uzasadnić rozstrzygnięcia normatywne
3. potrafi zaplanować budżet, pozyskać środki finansowe na działalność edukacyjną

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów podjąć odpowiedzialnie pracę opiekuna i wychowawcy

Treści programowe dla zajęć:

Wymagania kwalifikacyjne nauczyciela, wychowawcy kolonijnego

Prawa nauczyciela i wychowawcy wypoczynku. Szczególna ochrona prawna nauczyciela (na zasadach przewidzianych dla funkcjonariusza publicznego)

Obowiązki nauczyciela w zakresie realizacji funkcji dydaktycznej, wychowawczej opiekuńczej, zwłaszcza w kontekście osób niepełnosprawnych i mniejszości narodowych i etnicznych

Obowiązki nauczyciela i wychowawcy wypoczynku wobec podejrzenia popełnienia przestępstwa na szkodę dziecka

Obowiązki wychowawcy wypoczynku

Kompetencje, prawa i obowiązki nauczyciela i wychowawcy w roli organizatora kolonii, wycieczek, specjalnych akcji edukacyjnych, wymiany międzyszkolnej etc. związanej z projektem i budżetem

Odpowiedzialność karna (nauczyciela oraz wychowawcy wypoczynku za przestępstwa z art. 160 § 2 k.k. (narażenie dziecka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, art. 162 k.k. (nieudzielenie pomocy), art. 210 k.k. (przestępstwo porzucenia małoletniego)

Odpowiedzialność odszkodowawcza nauczyciela oraz wychowawcy wypoczynku (odpowiedzialność deliktowa (art. 415k.c.), wina w nadzorze art. 427 k.c, odpowiedzialność zwierzchnika art. 430 k.c).

Roszczenia podopiecznego wobec nauczyciela i wychowawcy wypoczynku z tytułu wyrządzonej szkody majątkowej i niemajątkowej (art. 444-447 k.c.)

Obowiązki nauczyciela w trakcie stanów nadzwyczajnych

Nazwa zajęć: **Edukacja informacyjna i źródłowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka
w zakresie wiedzy:

1. zna i rozumie wspólne cechy i różnice systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni (Biblioteka Uniwersytecka w Poznaniu, biblioteki wydziałowe)
2. zna zasady korzystania z czytelni i wypożyczalni, z zasobów elektronicznych oraz otwartych projektów cyfrowych UAM
3. zna i rozumie typy źródeł informacji w bibliotekach
4. zna wszystkie usługi bibliotek UAM

w zakresie umiejętności:

1. potrafi korzystać z konta bibliotecznego, wykorzystując pełne jego możliwości
2. potrafi wyszukiwać i gromadzić materiał do realizacji zajęć, niezbędnych do optymalnego realizowania toku studiów

3. potrafi korzystać ze źródeł informacji tradycyjnej i elektronicznej, w tym z zasobów naukowych dostępnych w otwartych projektach cyfrowych oraz z zasobów dostępnych zdalnie w subskrypcji UAM
4. potrafi poprawnie sporządzić bibliografię dla tworzonej pracy licencjackiej przy pomocy programów bibliograficznych
5. potrafi korzystać z usług oferowanych przez biblioteki (np. zamawia lub pobiera kopie do własnego użytku) z poszanowaniem praw autorskich

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów/gotowa do autonomicznego wyszukiwania informacji i literatury, gromadzenia materiałów, niezbędnych do optymalnego realizowania toku studiów
2. jest gotów/gotowa do krytycznej oceny źródeł informacji
3. jest gotów/gotowa do sporządzenia bibliografii w pracy licencjackiej
4. jest gotów/gotowa do zapobiegania zjawisku plagiatu

Treści programowe dla zajęć:

System biblioteczno-informacyjny UAM są poruszane tematy takie jak: - charakterystyka cech wspólnych i różniących Bibliotekę Uniwersytecką w Poznaniu i biblioteki wydziałów, - podstawowe zasady korzystania ze wspólnego dla całego Uniwersytetu systemu biblioteczno-informacyjnego, - zasady i regulamin korzystania ze zbiorów bibliotecznych, - konto czytelnika oraz korzyści wynikające z oferowanych możliwości: zdalny zapis, charakterystyka konta, podstawowe zasady zamówienia, prolongaty, rezerwacji, dostęp zdalny do licencjonowanych zasobów naukowych UAM

"Wyszukiwanie i zamawianie książek, czasopism. Charakterystyka katalogów bibliotecznych" są omawiane zagadnienia takie jak: - wyszukiwarka zasobów naukowych UAM, - katalog biblioteczny online UAM, - najważniejsze katalogi online w Polsce, np.: Biblioteki Narodowej, Katalog KaRo (Katalog Rozproszony Bibliotek Polskich)

"Warsztat naukowy studenta" są omawiane: - praktyczne wskazówki dotyczące strategii poszukiwania literatury: - wyszukiwanie tematyczne, proste, logiczne, - zaawansowane w katalogu online, - wyszukiwanie w wyszukiwarce zasobów naukowych UAM z użyciem operatorów boolowskich, - wyszukiwanie literatury do zajęć i prac dyplomowych w zdalnych zasobach naukowych UAM (otwartych i licencjonowanych, dziedzinowych bazach danych, e-czasopismach, e-książkach, bibliotekach wirtualnych, repozytoriach)

"Warsztat naukowy studenta" są omawiane: - tradycyjne źródła informacji: bibliografie, encyklopedie, słowniki, opracowania, - bibliografie: rodzaje, zasady tworzenia przypisów, bibliografie załącznikowe, - zautomatyzowane programy do tworzenia bibliografii

W module 5. jest omawiane zjawisko plagiatu: definicja i konsekwencje, przykłady plagiatów i ich zapobieganie

Nazwa zajęć: **Kultura współczesna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia współczesne wątki kulturoznawstwa, filozofii i innych dyscyplin zainteresowanych kulturą
2. rozpoznaje i nazywa bogactwo odniesień kulturowych w zróżnicowanych tekstach, których zna reprezentatywny dla ostatnich dwóch dekad szereg;
3. charakteryzuje specyfikę różnorodnych narzędzi i mediów związanych z udziałem w kulturze;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać wybrane metodologie we własnym omówieniu wybranych zjawisk kultury;
2. potrafi utwory i zjawiska kulturowe wykorzystać jako punkt odniesienia w wypowiedzi pisemnej oraz w możliwych działaniach dydaktycznych w pracy zawodowej;
3. potrafi wykorzystać wiedzę o kulturowej różnorodności w dyskusji o współczesnej kulturze, a także rozwiązywać problemy wynikające z różnic kulturowych
4. korzysta sprawnie i twórczo z narzędzi interdyscyplinarnych w procesie pozyskiwania wiedzy, a także w komunikacji; krytycznie, samokrytycznie postrzega swój udział w kulturze
5. potrafi analizować, interpretować oraz wartościować współcześnie istotne, charakterystyczne, popularne zjawiska kulturowe, zarówno w obrębie kultury rodzimej, jak i innych kultur, wykorzystując przy tym współcześnie istotne filozoficzne odniesienia;
6. wykorzystuje rozmaite źródła wiedzy o kulturze, z uwzględnieniem narzędzi intermedialnych, a także umie zastosować tę wiedzę ogólną w obserwacji praktyki życiowej
7. wykazuje się inwencją w zakresie samodzielnego myślenia i prezentacji jego wyników

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje się etyczną i estetyczną wrażliwością na różnorodność kulturową oraz prezentuje własną identyfikację kulturową, także w życiu zawodowym

Treści programowe dla zajęć:

Współczesne badania nad kulturą; metodologie badania i filozofia kultury w XXI wieku. Wzory, źródła i obiegi kultury w pierwszych dekadach XXI stulecia

Dominujące we współczesności media, gatunki, formaty i mechanizmy kulturalne

Współczesność jako zagadnienie. Postrzeganie czasu w (po)nowoczesnym świecie; tradycja a współczesność w badaniach kulturoznawczych; kwestie ciągłości kultur i zagadnienie miejsca cywilizacji śródziemnomorskiej we współczesnych definicjach kultury polskiej i europejskiej

Wydarzenie kulturalne w globalnej wiosce. Znaczenie promocji i instytucji kultury (nagród, festiwali, targów...) oraz wybrane przykłady ważnych powszechnych doświadczeń kulturowych ostatnich dwudziestu lat.

Rytuał, zabawa, praca jako współczesne źródła kultury.

Cechy charakterystyczne rodzimej kultury narodowej na tle kultur Europy i świata.

Stereotypy: np. pociowe, narodowe, regionalne, rasowe, kategoria inności we współczesności.

Rejestry kultury – relacja między tym, co "artystyczne" i tym, co "masowe" jako zagadnienie społeczne i aksjologiczne

Teksty artystyczne i literackie reprezentacyjne dla ważnych w kulturze europejskiej tekstów

Nazwa zajęć: Prawo autorskie i własność intelektualna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia i omawia podstawowe zasady prawa autorskiego,
2. wymienia i definiuje instytucje prawa autorskiego: utwór, domniemanie autorstwa, utwór zależny, utwór współautorski, utwór osierocony, utwór zbiorowy,
3. wymienia i opisuje zasady nabywania i przenoszenia praw autorskich,
4. wymienia i charakteryzuje prawa autorskie przysługujące mu z racji stworzenia utworu w toku studiów i wynikające z tego obowiązki wobec uczelni,
5. charakteryzuje granice dozwolonego użytku osobistego i reguły korzystania z prawa cytatu,
6. omawia kontrowersje wokół tzw. ghostwritingu, dozwolonego użytku osobistego, czy definicji legalnej utworu.

w zakresie umiejętności:

1. stosuje zasady przygotowania prac licencjackich i magisterskich, zwłaszcza problematykę plagiatu) i jest świadom odpowiedzialności za naruszenie reguł prawa autorskiego,
2. potrafi wskazać różnice między utworem naukowym a innymi utworami,
3. potrafi respektować autorskie prawa majątkowe i osobiste oraz zasady konstrukcji budżetu i odpowiedzialności finansowej w projekcie naukowo-badawczym i edukacyjnym finansowanym ze środków publicznych, statutowych, etc.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do odpowiedzialnego zarządzania nośnikami i treściami kultury.

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot ochrony prawa autorskiego.

Definicja legalna utworu, utwór zależny, utwór współautorski, utwór zbiorowy, utwór osierocony, domniemanie autorstwa.

Charakterystyka autorskich praw osobistych i rzeczowych.

Plagiat w ujęciu prawa karnego, dyscyplinarnego i cywilnego.

Prawo cytatu i jego granice.

Dozwolony użytek osobisty.

Status pracy dyplomowej. Prawa i obowiązki studenta jako autora pracy dyplomowej.

Zasady nabywania i przenoszenia praw autorskich.

Charakterystyka utworu naukowego.

Nazwa zajęć: Kultura języka polskiego, cz. 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje podstawowe pojęcia związane z poprawną komunikacją językową,
2. wyjaśnia zależności między sytuacją komunikacyjną a poziomami normy, stosowanymi kryteriami oceny innowacji.

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje i rozróżnia widoczne w tekstach tendencje rozwojowe współczesnej polszczyzny,
2. potrafi rozstrzygać problemy poprawnościowe, z którymi styka się w różnych typach tekstów,
3. dobiera środki językowe optymalnie dostosowane do sytuacji komunikacyjnej,

4. dostrzega innowacje i zmiany językowe występujące w tekstach mówionych i pisanych, także elektronicznych,
5. wybiera właściwe narzędzia do oceny innowacji językowych, w tym błędów, rozumie mechanizm błędów językowych,
6. potrafi korzystać z dostępnych źródeł ortoepicznych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do podjęcia dyskusji nad statusem poprawnościowym form językowych w różnych sytuacjach komunikacyjnych i przekonująco uzasadnia prezentowaną przez siebie postawę wobec języka,
2. popularyzuje wiedzę z zakresu kultury języka, przyczyniając się do podniesienia poziomu kultury komunikacji językowej w społeczeństwie.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd ważniejszych wydawnictw z zakresu poprawności językowej: słowniki poprawnej polszczyzny; wersje elektroniczne słowników poprawnej polszczyzny; inne słowniki poprawnościowe; poradniki językowe; czasopisma językoznawcze; internetowe poradnie językowe.

Kultura języka jako dyscyplina językoznawcza. Podstawowe pojęcia z zakresu kultury języka: kultura języka w ujęciu tradycyjnym (warszawska szkoła kultury języka); nurt socjolingwistyczny w badaniach kulturalnojęzykowych; etyka słowa, estetyka słowa; system, norma, uzus, tekst; obiektywny charakter normy jako płaszczyzny odniesienia dla zjawisk innowacyjnych; elita humanistyczna jako grupa kształtująca normę; stosunek normy do pozostałych płaszczyzn języka; innowacja językowa, zmiana językowa, błąd językowy; typy błędów językowych.

Struktura współczesnej normy językowej. Typy norm językowych: jednostki jednokształtne i jednostki wielokształtne wchodzące w skład normy; typy wariantów normy; norma języka ogólnego a odmiany regionalne współczesnej polszczyzny – gwary miejskie; norma wzorcowa i norma użytkowa (potoczna); norma skodyfikowana; normy cząstkowe: fonetyczna, słowotwórcza, fleksyjna, składniowa, leksykalna, frazeologiczna, stylistyczna, ortograficzna, interpunkcyjna.

Typy innowacji językowych: innowacje uzupełniające; innowacje regulujące; innowacje rozszerzające; innowacje nawiązujące; innowacje skracające i ich typy; innowacje precyzujące – zjawisko semantycznej repartycji wariantów normy.

Innowacje uzupełniające w polszczyźnie XXI wieku: przyczyny powstawania innowacji uzupełniających; neologizmy słowotwórcze; neologizmy semantyczne (neosemantyzmy); neologizmy frazeologiczne (w tym zestawienia); najnowsze zapożyczenia.

Kryteria oceny innowacji językowych: przegląd propozycji badawczych dotyczących stosowania kryteriów poprawności językowej; kryteria wewnętrznojęzykowe i zewnątrzjęzykowe.

Współczesna norma frazeologiczna: struktura współczesnej normy frazeologicznej; typy innowacji frazeologicznych: uzupełniające, modyfikujące (ich rodzaje), rozszerzające, parafrazujące (trawestujące), semantyczne, mieszane; innowacja frazeologiczna a błąd frazeologiczny; zasady poprawności frazeologicznej.

Kodyfikacja. Polska polityka językowa: problemy związane z kodyfikacją języka; postawy użytkowników wobec języka; polityka językowa w Polsce w realiach Unii Europejskiej; Ustawa o języku polskim i działalność Rady Języka Polskiego.

Zjawisko mody językowej: moda i snobizm w języku; szablon leksykalny; wyrazy modne w 2. połowie XX w. a moda językowa XXI wieku.

Zewnątrzjęzykowe tendencje rozwojowe w polszczyźnie XXI wieku: internacjonalizacja; terminologizacja (technologizacja); demokratyzacja; mediatyzacja; zjawisko nowej piśmienności.

Wewnątrzjęzykowe tendencje rozwojowe w polszczyźnie XXI wieku: uniwerbizacja; multiwerbizacja; pleonazmy i tautologie; nowe tendencje w systemie gramatycznym.

Nazwa zajęć: **Biblia w kulturze polskiej i europejskiej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia dziedzictwo biblijne jako prymarne dla całej kultury europejskiej na przestrzeni wieków
2. omawia rolę tradycji judeochrześcijańskiej w kulturze europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem kultury i literatury polskiej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zinterpretować fragment tekstu biblijnego z uwzględnieniem tematyki, genologii i topiki tekstu
2. potrafi samodzielnie poszukiwać, rozpoznawać i interpretować proveniencje biblijne (toposy, postaci, motywy, genologię, stylizacje językowe) w literaturze polskiej – z naciskiem na współczesność

w zakresie kompetencji społecznych:

1. aktywnie i świadomie uczestniczy w wydarzeniach naukowych i kulturalnych, dotyczących Biblii i jej recepcji w literaturze i kulturze nowożytnej

Treści programowe dla zajęć:

Języki klasyczne i ich rola w kulturze europejskiej

Chrześcijańska symbolika alfabetu greckiego; język koine jako język Nowego Testamentu

Latinitas i jej rola w kulturze i literaturze polskiej

Biblia – księga ksiąg i znak kultury

Znaczenie tradycji biblijnej dla kultury europejskiej jako jej podwaliny

Biblia i jej obecność w literaturze i kulturze polskiej – próba podziału według odniesień do materiału biblijnego (ze szczególnym uwzględnieniem współczesnej literatury)

Genologia biblijna i jej nowożytne kontynuacje (na wybranych przykładach)

Dialog teandryczny i antropologiczny - jako bogactwo uczuć i jego odzwierciedlenie w wybranych psalmach

Bohaterowie i herosi Starego i Nowego Testamentu – w literaturze i sztuce (wybrane przykłady)

Bohaterki i Heroiny Starego i Nowego Testamentu – w literaturze i sztuce (wybrane przykłady)

Antyczna symbolika mitologiczna w spuściźnie literatury i sztuki chrześcijańskiej (Ojcowie Kościoła np. św. Augustyn, sztuka wczesnochrześcijańska)

Nazwa zajęć: **Antyk grecko-rzymski w kulturze polskiej i europejskiej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wymienia i omawia najważniejsze osiągnięcia literatury i kultury starożytnej Grecji i Rzymu jako prymarne dla całej kultury europejskiej na przestrzeni wieków

2. omawia rolę tradycji antycznej w kulturze europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem kultury i literatury polskiej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zinterpretować starożytny utwór z uwzględnieniem tematyki, genologii i topiki tekstu

2. potrafi samodzielnie poszukiwać, rozpoznawać i interpretować elementy greckiego i rzymskiego antyku (toposy, postaci, motywy, genologię, stylizacje językowe) w literaturze polskiej – z naciskiem na współczesność

w zakresie kompetencji społecznych:

1. aktywnie i świadomie uczestniczy w wydarzeniach naukowych i kulturalnych, dotyczących antyku i ich recepcji w literaturze i kulturze nowożytnej

Treści programowe dla zajęć:

Literatura starożytnej Grecji i Rzymu – próba periodyzacji

Znaczenie tradycji antycznej dla kultury europejskiej (refleksje ogólne)

Mity antyczne jako zbiór nieśmiertelnych tematów, motywów, toposów i symboli.

Antropologia antyku grecko-rzymskiego i jej odzwierciedlenie w literaturze

Teatr antyczny – od obrzędu religijnego do rozrywki

Genologia antyczna i jej nowożytne kontynuacje (na wybranych przykładach)

Liryka antyczna i jej echa w literaturze polskiej

Języki klasyczne i ich rola w kulturze europejskiej

Latinitas i jej rola w kulturze i literaturze polskiej

Nazwa zajęć: **Podstawy psychologii dla nauczycieli cz. 1 (wykład)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie podstawowe pojęcia w psychologii służące wyjaśnianiu przebiegu procesów intelektualnych, emocjonalno-wolicjonalnych, komunikacyjnych, uczenia się, cele, zadania i metody psychologii oraz możliwości wykorzystania psychologii w szkole.

2. Zna i rozumie normy rozwojowe dotyczące aspektu fizycznego (wzrost, motoryka, seksualność), psychicznego (poznanie, emocje, wola), społecznego (moralność).

3. Zna i rozumie mechanizm psychicznej adaptacji dziecka w wieku szkolnym, identyfikuje charakterystyczny dla wieku rodzaj motywacji, mechanizm funkcjonowania osobowości, poznawczego ustosunkowywania się, komunikowania się, uczenia się i różnice indywidualne w tym zakresie oraz możliwe zaburzenia.

4. Rozumie centralne znaczenie w rozwoju dziecka w wieku szkolnym uczenia się pod kierunkiem, uwagi dowolnej, moralności konwencjonalnej, współpracy rówieśniczej, przyczyny nieprawidłowości w przebiegu procesu ich rozwoju oraz późniejsze rozwojowo skutki wynikające z tych nieprawidłowości.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi obserwować zachowania społeczne i ich uwarunkowania, analizować i interpretować sytuacje i zdarzenia w praktyce szkolnej w oparciu o wiedzę psychologiczną
2. Potrafi obserwować procesy rozwojowe uczniów.
3. Potrafi dostosować sytuację nauczania przedmiotu do możliwości uczenia się dziecka w wieku szkolnym.
4. Potrafi wspierać dziecko w wieku szkolnym w za-kresie uczenia się przedmiotowej wiedzy, nabywania umiejętności i kształtowania nastawień.
5. Potrafi rozpoznać symptomy prawidłowego i nieprawidłowego przebiegu procesu rozwoju dziecka w wieku szkolnym w obszarze rozwoju osobowości, funkcji intelektualnych, funkcji społeczno-emocjonalnych, wolicjonalnych, moralności, komunikacji i współpracy.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotowy do wykorzystania zdobytej wiedzy psychologicznej do analizy zdarzeń pedagogicznych, krytycznego myślenia o funkcjonowaniu człowieka w sytuacji szkolnej.
2. Jest gotowy do autorefleksji nad własnym rozwojem zawodowy oraz refleksji na temat roli nauczyciela w procesie nauczania i wychowania uczniów.
3. Jest gotów do interweniowania w momencie rozpoznania sytuacji zagrażającej rozwojowi dziecka.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowe pojęcia psychologii. Cele i zadania psychologii, możliwości wykorzystania psychologii w szkole. Myślenie krytyczne w pracy nauczyciela.

Struktura i funkcje podstawowych procesów psychicznych. Procesy poznawcze, spostrzeganie, odbiór i przetwarzanie informacji, mowa i język, myślenie i rozumowanie, uczenie się i pamięć, uwaga, emocje i motywacje w procesach regulacji zachowania.

Psychologiczne koncepcje człowieka a interpretacja zachowań ucznia i sytuacji w szkole. Kontekst psychologiczny projektowania procesów edukacyjnych. Psychologiczne podstawy pracy nauczyciela.

Teorie integralnego rozwoju ucznia. Biologiczne i społeczne czynniki rozwoju. Rozwój wybranych funkcji psychicznych. Rozwój a wychowanie.

Rozwój psychiczny człowieka w cyklu życia oraz zadania rozwojowe stojące przed uczniem i nauczycielem w kolejnych okresach rozwojowych.

Zachowania społeczne i ich uwarunkowania a interpretacja funkcjonowania podmiotów w sytuacji szkolnej.

Proces funkcjonalnej i dysfunkcjonalnej adaptacji do środowiska; sytuacja psychologiczna; dynamika sytuacji psychologicznej (okresy: kryzysu strukturalnego, okresu stabilnego, kryzysu funkcjonalnego).

Dynamika środowisk społecznych w rozwoju; środowiska socjalizujące, prymitywizujące, zaburzające; zróżnicowane przedmiotowe środowisk rozwoju.

Dynamika i struktura wieku rozwojowego dziecka w wieku szkolnym (kryzys 7 rż, nauczanie początkowe; nauczanie przedmiotowe; kryzys 13 rż); kryzys funkcjonalny poczucie niższości versus poczucie produktywności; rola mechanizmu kompensacji i zasobów społecznych

Kierowanie sytuacją szkolną; fizyczne i społeczne aspekty sytuacji szkolnej; środowisko szkolne jako źródło zadań (zjawisko frustracji) i środków pomocniczych (wiedza, umiejętności, postawy).

Samokontrola i samoopanowanie (identyfikacja i uczenie się od innych); umiejętność rozpoznawania konwencji w wieku szkolnym; proces opanowywanie wzoru funkcjonowania (samokontroli zachowania i procesów psychicznych) zgodnie z konwencjami; dynamika i struktura funkcji psychicznych (funkcje intelektualne i wolicjonalno-emocjonalne).

Niezmienne funkcjonalne; zasady i reguły konstytutywne i konstytuowane; pojęcia spontaniczne i naukowe.

Nazwa zajęć: **Podstawy pedagogiki dla nauczycieli cz. 1 (wykład)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę, istotę oraz funkcje wychowania i jego aksjologiczne, filozoficzne a także antropologiczne założenia.
2. Zna i rozumie relacje zachodzące między rozwojem a wychowaniem, potrafi powiązać modele wychowania z określonymi koncepcjami rozwoju człowieka.
3. Potrafi zanalizować interakcje nauczyciel-uczeń realizowane w różnych modelach wychowania, potrafi wskazać ich przejawy oraz ocenić skutki dla rozwoju ucznia.
4. Zna strukturę, właściwości i dynamikę procesu wychowania oraz metody oddziaływania wychowawczego. Rozumie mechanizmy wpływu oraz potencjał i ograniczenia każdej z metod.
5. Potrafi scharakteryzować przejawy ukrytego programu szkoły. Rozumie ich skutki i znaczenie.

6. Potrafi scharakteryzować tradycyjne i alternatywne podejście do edukacji szkolnej. Potrafi tę wiedzę wykorzystać w analizie praktyki szkolnej (z uwzględnieniem różnych wymiarów tej analizy m. in.: filozofii kształcenia, organizacji procesu uczenia się – nauczania, relacji nauczyciel – uczeń).

7. Zna i rozumie funkcje i cele edukacji szkolnej (na różnych jej szczeblach) we współczesnym społeczeństwie.

8. Zna organizację i funkcjonowanie systemu oświaty w Polsce z uwzględnieniem sytuacji uczniów z SPE. Zna i rozumie pojęcie specjalne potrzeby edukacyjne, segregacja, integracja, inkluzja.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę pedagogiczną w analizie i interpretacji zjawisk życia szkolnego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów wspierać uczniów w ich rozwoju, udzielać pomocy w sytuacjach trudnych, okazywać empatię oraz rozwijać swój warsztat zawodowy.

Treści programowe dla zajęć:

Zjawisko wychowania i jego relacje wobec enkulturacji, socjalizacji, edukacji, opieki, kształcenia. Struktura i dynamika procesu wychowania.

Sposoby myślenia o wychowaniu wyodrębnione ze względu na przyjmowane w nich założenia dotyczące natury rozwoju człowieka (ich założenia filozoficzne i psychologiczne).

Specyfika interakcji edukacyjnych/wychowawczych: rodzaje interakcji nauczyciel-uczeń i ich edukacyjne/wychowawcze konsekwencje.

Metody oddziaływania wychowawczego w pracy z uczniem/klasą.

Modele współczesnej szkoły: od podejść tradycyjnych do alternatywnych. Ideologie edukacyjne i ich odzwierciedlenie w praktyce szkolnej.

Zróżnicowanie koncepcyjne szkół alternatywnych: wybrane egzemplifikacje. Alternatywne formy edukacji (unschooling, edukacja domowa).

Ukryty program szkoły- identyfikacja przejawów, interpretacja, funkcje.

Organizacja i funkcjonowanie systemu oświaty. Planowanie i dokumentowanie pracy szkoły.

Specjalne potrzeby edukacyjne – ustalenia definicyjne; sytuacja ucznia z SPE w systemie oświaty.

Nazwa zajęć: **Filozofia antyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. opisuje społeczno-polityczne uwarunkowania narodzin refleksji filozoficznej (Vernant),
2. opisuje proces narodzin filozofii – przejścia od oralności (Sokrates) do oralności spisanej (Platon),
3. omawia rolę sofistów w rozwoju myśli filozoficznej,
4. charakteryzuje zjawisko narodzin pojęciowości filozoficznej: dike/dikaiosyne, aidos/sophrosyne,
5. omawia filozofię moralną Sokratesa,
6. omawia teorię idei Platona,
7. charakteryzuje etykę i filozofię polityczną Platona,
8. omawia metafizykę, etykę i politykę Arystotelesa,
9. charakteryzuje nurt stoicyzmu na podstawie "Rozmyślań" Marka Aureliusza.

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się pojęciowością i koncepcjami filozofii antycznej, przygotowując się do praktyk zawodowych z etyki i przyszłej pracy w roli nauczyciela etyki.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje dbałość i odpowiedzialność za filozoficzne dziedzictwo ludzkości.

Treści programowe dla zajęć:

Społeczno-polityczne uwarunkowania narodzin refleksji filozoficznej (Vernant).

Narodziny filozofii – przejście od oralności (Sokrates) do oralności spisanej (Platon).

Sofiści i ich rola w rozwoju myśli filozoficznej.

Narodziny pojęciowości filozoficznej: dike/dikaiosyne, aidos/sophrosyne.

Filozofia moralna Sokratesa.

Teoria idei Platona.

Etyka i filozofia polityczna Platona.

Arystoteles – metafizyka, etyka i polityka.

Stoicyzm – Rozmyślania Marka Aureliusza.

Nazwa zajęć: **Kanon zagadnień filozoficznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Omawia i systematyzuje podstawowe zagadnienia i kierunki refleksji filozoficznej.

2. Charakteryzuje poglądy wybranych przedstawicieli refleksji filozoficznej w kontekście podstawowych zagadnień i kierunków filozofii.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zidentyfikować istotne różnice pomiędzy podstawowymi stanowiskami i sporami filozoficznymi.
2. Potrafi zanalizować wskazane podstawowe koncepcje i zagadnienia dyskursu filozoficznego.
3. Potrafi uzasadnić założenia podstawowych koncepcji filozoficznych.
4. Potrafi uzasadnić założenia podstawowych koncepcji filozoficznych.
5. Potrafi porównać podstawowe kierunki refleksji filozoficznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Docenia znaczenie refleksji filozoficznej dla rozwoju kultury symbolicznej i materialnej.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie: filozofia – przedmiot, metoda, specyfika. Dyscypliny filozoficzne: epistemologia, ontologia, metafizyka, etyka, estetyka, aksjologia, antropologia filozoficzna.

Tradycyjne „paradygmaty” uprawiania filozofii: droga Demokryta – droga Sokratesa, Filozof jako kapłan – Filozof jako błazen.

Charakterystyka założeń głównych kierunków filozofii: racjonalizm – irracjonalizm, racjonalizm – empiryzm, realizm – idealizm.

Epistemologia: główne zagadnienia i problemy – klasyczna koncepcja wiedzy i jej krytyka, typy wiedzy, tropy sceptyczne, metafizyczna refleksja nad poznawaniem (stanowisko realistyczne i jego krytyka – idealizm i jego krytyka).

Zagadnienie źródeł poznania: płaszczyzna psychologiczna, płaszczyzna metodologiczna – charakterystyka, przedstawiciele.

Zagadnienie granic poznania: ujęcie immanentne, ujęcie transcendentne, stanowisko idealistyczne (przedstawiciele, postulaty, krytyka), stanowisko realistyczne (przedstawiciele, postulaty, krytyka) – ujęcie historyczne.

Zagadnienia przedmiotów idealnych: stanowiska, pojęcia, spór o uniwersalia (ujęcie historyczne, implikacje współczesne).

Zagadnienie prawdy: podział koncepcji (epistemiczne – nieepistemiczne).

Metafizyka: dogmaty, metafizyka spekulatywna, analityczna, przyrodnicza, implikacje metafizyczne: ontologiczne, epistemologiczne, przyrodnicze, religijne i etyczne.

Paradygmaty refleksji filozoficznej (ujęcie historyczne: ontologiczny, mentalistyczny, lingwistyczny).

Nazwa zajęć: **Język angielski A2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym.
3. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasie Present Simple and Present Continuous, Past Simple and Past Continuous, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Past Perfect oraz czasach przyszłych na poziomie A2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii (np. czasowniki modalne, przymiotniki, strona bierna, zdania warunkowe, mowa zależna) dla poziomu A2

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz związane z bezpośrednim środowiskiem studenta (jedzenie, osobowość, podróże, zainteresowania, edukacja, zakupy, pieniądze, technologia, rodzina, studia, praca, technologia, podstawowe słownictwo związane z kierunkiem studiów)

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów.

Wyrażanie różnorodnych funkcji językowych np. prośby, opisy, wyrażanie opinii, wyrażanie zgody, brak zgody, pytania o pozwolenie, skargi, itp.

Nazwa zajęć: **Język niemiecki A2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym.
3. potrafi zrozumieć i produkować w j. niemieckim dłuższe wypowiedzi ustne o tematyce ogólnej, a w szczególności o tematyce specjalistycznej z zakresu językoznawstwa, prezentacja monologowa, negocjacje – wypowiedź argumentacyjna, dyskusja, debata.
4. potrafi skutecznie i poprawnie, zarówno pod względem norm językowych jak i umiejętności dyskursywnych uczestniczyć w komunikacji pisemnej z elementami języka specjalistycznego przewidzianej dla poziomu B2+ w Europejskim systemie opisu kształcenia językowego.
5. potrafi samodzielnie posługiwać się różnymi źródłami informacji dotyczących słownictwa i gramatyki języka niemieckiego w zakresie wykraczającym poza treści nauczania; potrafi samodzielnie wyszukiwać i pracować z niemieckojęzycznymi artykułami naukowymi.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych oraz czasowników modalnych

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: zaimki dzierżawczy w mianowniku, bierniku oraz celowniku, odmiana czasowników nieregularnych, okoliczniki czasu, stopniowanie przysłówków, zdania porównawcze

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: rodzina – członkowie rodziny, przebieg dnia w rodzinie, czynności dnia codziennego, obowiązki domowe jedzenie i picie – produkty żywnościowe, przepisy na proste dania, posiłki, przyzwyczajenia żywieniowe, zakupy – lista zakupów, miary i wagi, zamawianie jedzenia, pogoda - zjawiska pogodowe, pory roku, zmiany klimatu, urlop i czas wolny – aktywności w czasie wolnym, miejsca wypoczynku, środki lokomocji

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści tematu 3.

Nazwa zajęć: Język hiszpański A2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi porozumiewać się w rutynowych, prostych sytuacjach komunikacyjnych, wymagających jedynie bezpośredniej wymiany zdań na tematy znane i typowe. Potrafi w prosty sposób opisywać swoje pochodzenie i otoczenie, w którym żyje, a także poruszać sprawy związane z najważniejszymi potrzebami życia codziennego.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem krótsze teksty w języku hiszpańskim o charakterze ogólnym.
3. potrafi zrozumieć prosty oryginalny materiał audio lub wideo z życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne: czasy przeszłe w trybie oznajmującym (Pretérito Perfecto, Pretérito Indefinido, Pretérito Imperfecto, Pretérito Pluscuamperfecto) i inne konstrukcje przeszłe odpowiednie dla poziomu A2; porównanie czasów przeszłych

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii (strona bierna z czasownikiem ser, mowa zależna, tryb przypuszczający Modo Potencial , estar + gerundio)

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz związane z bezpośrednim środowiskiem studenta (rozrywka, czas wolny, środki przekazu, życie zawodowe, sztuka, moda, wynalazki, podstawowe słownictwo związane z kierunkiem studiów)

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów.

Wyrażanie różnorodnych funkcji językowych : wyrażanie uczuć, wyrażanie propozycji i próśb, reagowanie: odrzucanie i akceptowanie, usprawiedliwianie się ; udzielanie rad , dzielenie się wspomnieniami z dzieciństwa, itp.

Nazwa zajęć: Historia literatury staropolskiej i oświecenia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia głównych autorów literatury staropolskiej i oświecenia, a także omawia problematykę oraz kształt estetyczny ich najważniejszych dzieł
2. przedstawia historię Polski w celu wyjaśnienia problematyki utworów literackich epok staropolskich i oświecenia, dostrzegając związki między wydarzeniami historycznymi a przebiegiem dziejów literatury oraz kultury
3. charakteryzuje kluczowe idee filozoficzne i estetycznoliterackie, wpisane w utwory literackie epok staropolskich i oświecenia
4. sytuuje literaturę epok staropolskich i oświecenia w szerszym kontekście kulturowym oraz dostrzega jej związki z literaturą, kulturą i sztuką powszechną
5. omawia rolę literatury i kultury epok staropolskich i oświecenia w budowaniu współczesnej tożsamości zbiorowej i więzi społecznych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować, interpretować i wartościować teksty literackie reprezentatywne dla epok staropolskich i oświecenia z wykorzystaniem podstawowej wiedzy literaturoznawczej
2. potrafi operować w podstawowym zakresie informacją naukową (w tym wyszukiwać i selekcjonować informacje na temat dziejów literatury i kultury, dobierać właściwe edycje tekstów, posługiwać się kompendiami literaturoznawczymi i bibliotekami cyfrowymi), jak również stosować tę umiejętność w konkretnym kontekście zawodowym
3. potrafi samodzielnie zrealizować proste zadanie poznawcze z zastosowaniem w praktyce podstawowych elementów historycznoliterackiej procedury badawczej, takich jak dobór i analiza źródeł, rozpoznanie stanu badań, zdefiniowanie i analiza problemu poznawczego, skonstruowanie spójnego wyводу argumentacyjnego i sformułowanie wniosków
4. potrafi operować ustną oraz pisemną formą wypowiedzi, przy-gotować wystąpienie w dyskusji, przedstawić i uargumentować swoje stanowisko
5. potrafi pracować indywidualnie oraz w zespole, wykazywać się inwencją w zakresie samodzielnego myślenia i prezentacji jego wyników

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia rolę literatury i kultury epok staropolskich i oświecenia w budowaniu współczesnej tożsamości zbiorowej i więzi społecznych, a także wykorzystują tę kompetencję w osobistym udziale w różnych formach życia zbiorowego i we własnej praktyce zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

Kanoniczne dzieła literatury staropolskiej i oświecenia oraz ich usytuowanie w procesie rozwojowym literatury i kultury

Najważniejsi autorzy literatury staropolskiej i oświecenia oraz ich usytuowanie na mapie prądów, kierunków i stylów literackich

Proces historycznoliteracki epok staropolskich i oświecenia na tle dziejów kultury polskiej i europejskiej (oraz jej głównych zjawisk, takich jak humanizm, reformacja, sarmatyzm)

Literatura polska wobec innych literatur europejskich: podobieństwa i różnice, wyznaczniki wspólnoty kulturowej i „obszary swoistości” kultury rodzimej

Literatura i historia: związki, interakcje, konteksty

Literatura wobec innych sztuk w epokach staropolskich i oświeceniu, związki literatury z estetyką, etyką i myślą filozoficzną

Wielokulturowość Rzeczypospolitej Obojga Narodów i jej literackie manifestacje, literatura staropolska i oświecenia jako wyraz przeżyć zbiorowych i źródło wzorców postaw społecznych

Egzystencjalny wymiar literatury dawnej, literatura staropolska i oświecenia jako refleksja nad sposobami ludzkiego bycia w świecie

Główne pojęcia i kategorie literaturoznawcze, używane w odniesieniu do epok staropolskich i oświecenia oraz ich zastosowanie w procedurach analizy, interpretacji i wartościowania utworów literackich tych epok

Podstawy warsztatu historyka literatury epok staropolskich i oświecenia oraz ich zastosowanie w praktyce

Literatura staropolska i oświecenia jako tradycja oraz układ odniesienia dla kultury i literatury epok późniejszych, jej rola w budowaniu współczesnej tożsamości zbiorowej

Nazwa zajęć: Kultura języka polskiego, cz. 2

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. definiuje podstawowe pojęcia związane z poprawną komunikacją językową,
2. wyjaśnia zależności między sytuacją komunikacyjną a poziomami normy, stosowanymi kryteriami oceny innowacji.

w zakresie umiejętności:

1. rozpoznaje i rozróżnia widoczne w tekstach tendencje rozwojowe współczesnej polszczyzny,
2. dostrzega innowacje i zmiany językowe występujące w tekstach mówionych i pisanych, także elektronicznych,

Treści programowe dla zajęć:

Kultura języka jako dyscyplina językoznawcza. Podstawowe pojęcia z zakresu kultury języka: kultura języka w ujęciu tradycyjnym (warszawska szkoła kultury języka); nurt socjolingwistyczny w badaniach kulturalnojęzykowych; etyka słowa, estetyka słowa; system, norma, uzus, tekst; obiektywny charakter normy jako płaszczyzny odniesienia dla zjawisk innowacyjnych; elita humanistyczna jako grupa kształtująca normę; stosunek normy do pozostałych płaszczyzn języka; innowacja językowa, zmiana językowa, błąd językowy; typy błędów językowych.

Struktura współczesnej normy językowej. Typy norm językowych: jednostki jednokształtne i jednostki wielokształtne wchodzące w skład normy; typy wariantów normy; norma języka ogólnego a odmiany regionalne współczesnej polszczyzny – gwary miejskie; norma wzorcowa i norma użytkowa (potoczna); norma skodyfikowana; normy cząstkowe: fonetyczna, słowotwórcza, fleksyjna, składniowa, leksykalna, frazeologiczna, stylistyczna, ortograficzna, interpunkcyjna.

Typy innowacji językowych: innowacje uzupełniające; innowacje regulujące; innowacje rozszerzające; innowacje nawiązujące; innowacje skracające i ich typy; innowacje precyzujące – zjawisko semantycznej repartycji wariantów normy.

Innowacje uzupełniające w polszczyźnie XXI wieku: przyczyny powstawania innowacji uzupełniających; neologizmy słowotwórcze; neologizmy semantyczne (neosemantyzmy); neologizmy frazeologiczne (w tym zestawienia); najnowsze zapożyczenia.

Kryteria oceny innowacji językowych: przegląd propozycji badawczych dotyczących stosowania kryteriów poprawności językowej; kryteria wewnętrznojęzykowe i zewnętrznojęzykowe.

Współczesna norma frazeologiczna: struktura współczesnej normy frazeologicznej; typy innowacji frazeologicznych: uzupełniające, modyfikujące (ich rodzaje), rozszerzające, parafrazujące (trawestujące), semantyczne, mieszane; innowacja frazeologiczna a błąd frazeologiczny; zasady poprawności frazeologicznej.

Kodyfikacja. Polska polityka językowa: problemy związane z kodyfikacją języka; postawy użytkowników wobec języka; polityka językowa w Polsce w realiach Unii Europejskiej; Ustawa o języku polskim i działalność Rady Języka Polskiego.

Zjawisko mody językowej: moda i snobizm w języku; szablon leksykalny; wyrazy modne w 2. połowie XX w. a moda językowa XXI wieku.

Zewnętrznojęzykowe tendencje rozwojowe w polszczyźnie XXI wieku: internacjonalizacja; terminologizacja (technologizacja); demokratyzacja; mediatyzacja; zjawisko nowej piśmienności.

Wewnętrznojęzykowe tendencje rozwojowe w polszczyźnie XXI wieku: uniwerbizacja; multiwerbizacja; pleonazmy i tautologie; nowe tendencje w systemie gramatycznym.

Nazwa zajęć: Literatura powszechna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wymienia ważne, kluczowe utwory literackie kultury Zachodu, określa w sposób ogólny charakter epoki, do której należą i miejsce utworu w tradycji kulturowej
2. przedstawia zależności między tekstami obecnymi w podstawie programowej dla szkół podstawowych (literatura dziecięca) a innymi utworami literatury, które posłużyć mogą jako konteksty w procesie dydaktycznym
3. przedstawia historycznie rozróżniane rejestry kultury (ludową, elitarną, popularną, masową), jest świadom zasad i historycznych uwarunkowań takich klasyfikacji oraz wartościuje wybrane teksty z różnych rejestrów z perspektywy współczesnego odbiorcy
4. omawia konkretne nawiązania między literaturą poszczególnych epok a istotnymi prądami filozoficznymi epokę kształtującymi

5. omawia wybrane zależności między literaturą a innymi sztukami, w tym adaptacjami i tekstami inspirowanymi ważnymi utworami literackimi, w kontekście ich możliwej aplikacji w procesie dydaktycznym

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować, interpretować teksty literackie na tle poszczególnych epok przy wykorzystaniu wybranych metodologii oraz określać ich przydatność w procesie edukacji
2. potrafi wykorzystywać teksty literackie jako źródło wiedzy o kulturze epoki i jej społeczeństwie, na użytek własnych przedsięwzięć badawczych a także w procesie dydaktycznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do wzięcia odpowiedzialności za krzewienie kultury czytelniczej i własny rozwój, także zawodowy
2. docenia wielokulturowość i ponadgraniczność literatury

Treści programowe dla zajęć:

Ważne dzieła literackie w kontekście historycznym (od arcydzieł literackich do literatury popularnej)

Prądy literackie, konwencje, gatunki i typy literatury w kulturze.

Dzieło literackie jako nośnik określonych wartości i wizji świata oraz ważny składnik tradycji.

Ważne kategorie estetyczne literatury Zachodu pomocne w interpretacji tekstów kultury.

Dzieło jako źródło wiedzy historycznej i historia jako kontekst w interpretacji dzieła literackiego

Biografia autora a interpretacja dzieła literackiego

Odbiorca dzieła literackiego ze szczególnym uwzględnieniem pytania o status adresata dziecięcego w tradycji literackiej

Znaczenie obecności literatury obcej w procesie dydaktycznym oraz przykłady praktycznego wykorzystania omawianych utworów podczas lekcji języka polskiego i historii.

Wartość przekładu intersemiotycznego (adaptacji) w procesie dydaktycznym literatury powszechnej w szkole.

Nazwa zajęć: **Wiedza o historycznym rozwoju polszczyzny, cz. 1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia i charakteryzuje teoretyczne podstawy modelu diachronicznego opisu języka polskiego,
2. omawia zróżnicowane koncepcje historycznego rozwoju języka polskiego, miejsca języka polskiego wśród innych języków indoeuropejskich.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazać wpływ przemian cywilizacyjnych na zmiany w języku polskim,
2. potrafi wyjaśnić rolę wiedzy o historycznym rozwoju języka polskiego w całości wiedzy o języku, kulturze i komunikacji międzyludzkiej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie znaczenie wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięga opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Treści programowe dla zajęć:

Zakres wiedzy o historycznym rozwoju języka polskiego.

Miejsce i znaczenie wiedzy o historycznym rozwoju języka polskiego w naukach humanistycznych (zwłaszcza w lingwistyce).

Główne metody badań dziejów języka polskiego.

Terminologia językoznawstwa diachronicznego.

Źródła do dziejów języka polskiego.

Nazwa zajęć: **Arcydzieła literatury europejskiej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia arcydzieła i kluczowe utwory literackie kultury Zachodu oraz określa ich miejsce w epoce, do której należą i miejsce w tradycji kulturowej,
2. omawia kryteria wartościowania tekstów literackich i mechanizmy stojące za tworzeniem kanonu, a także trudności z tym związane w świetle dwudziestowiecznych metodologii i perspektyw badawczych (np. postkolonializm, krytyka feministyczna),
3. określa społeczne znaczenie arcydzieł, ich miejsce w obrębie kształtowania się tożsamości narodowej, kulturowej;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować, interpretować wybitne teksty literackie na tle poszczególnych epok przy wykorzystaniu wybranych metodologii oraz określać ich przydatność w procesie edukacji; potrafi

wyjaśnić znaczenie konkretnego tekstu równie przez odwołanie do powiązanych z nim utworów przeznaczonych dla młodzieży; rozważa arcydzieła literatury dziecięcej w kontekście wybitnych utworów pisanych z myślą o dojrzałym czytelniku,

2. potrafi zaplanować odniesienie się do problemów wartościowania tekstów literackich w procesie dydaktycznym i samodzielnie wskazywać możliwe uzupełnienia listy lektur obowiązkowych,

3. rozróżnia wyróżnione miejsce tekstu literackiego w obrębie kultury konkretnego kraju, Europy lub jakiegoś jej regionu czy całego zachodniego świata (zasięg arcydzieł europejskich); potrafi wskazać i omówić teksty reprezentatywne dla każdego z tych zasięgów,

4. umie omówić wybrane zależności między literaturą a innymi sztukami, w tym adaptacjami i tekstami inspirowanymi ważnymi utworami literackimi, w kontekście ich możliwej aplikacji w procesie dydaktycznym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. uznaje znaczenie wiedzy i postaw etycznych w rozwoju zawodowym,

2. jest gotów do udziału w dyskusjach podejmujących tematykę aksjologiczną.

Treści programowe dla zajęć:

Arcydzieła literackie w kontekście historycznym.

Ważne nazwiska na literackiej mapie Zachodu oraz epokowe znaczenie gatunków i konwencji, w obrębie których w danym czasie "objawiają" się arcydzieła.

Dzieło literackie jako nośnik określonych wartości i wizji świata oraz ważny składnik tradycji.

Ważne kategorie estetyczne literatury Zachodu pomocne w interpretacji i wartościowaniu tekstów kultury.

Społeczne ramy powstawania i odbioru tekstów.

Dzieło ważne kulturowo i wybitne literacko a kwestie etyki i moralności (kontrowersyjnych poglądów możliwych do odczytania z tekstu, postaci kontrowersyjnych, ocena których spoczywa na czytelniku).

Zagadnienie arcydzieł literatury dziecięcej.

Znaczenie obecności literatury obcej w procesie dydaktycznym oraz przykłady praktycznego wykorzystania omawianych utworów podczas lekcji języka polskiego i etyki.

Wartość przekładu intersemiotycznego (adaptacji) w procesie dydaktycznym wybitnych utworów (nie tylko adresowanych do dzieci i młodzieży) w szkole.

Nazwa zajęć: Podstawy dydaktyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje współczesne koncepcje edukacyjne i ich związek z filozofią nauczania

2. charakteryzuje strategie dydaktyczne i metody nauczania

3. wyjaśnia relację między wiedzą o uczniu a procesem nauczania

4. wyjaśnia funkcję kontekstów i środków dydaktycznych w edukacji

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystywać w toku nauczania znajomość zagadnień z zakresu psychologii

2. stosuje w praktyce terminologię i wykorzystuje znajomość zagadnień z zakresu dydaktyki

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów korygować swoje błędy, także językowe

2. rozumie znaczenie wiedzy dydaktycznej w procesie nauczania - dobierania najlepszych metod, sprzyjających rozwojowi uczniów

Treści programowe dla zajęć:

Filozofia nauczania języka polskiego a nauczyciel. Edukacja, dydaktyka, metodyka nauczania (rozdzielenie pojęć). Dawna i nowa dydaktyka (model antropocentryczny). Nauczyciel pomiędzy uwarunkowaniami instytucjonalnymi a tendencjami w kulturze. Nauczyciel jako wychowawca (wybór strategii). Nauczyciel wobec współczesnych koncepcji dydaktycznych („refleksyjny praktyk”, „rozproszony nauczyciel”). Autorefleksja (arkusze, e-portfolio)

Filozofia nauczania języka polskiego a uczeń. Swoistość poszczególnych etapów edukacyjnych (myślenie metaforyczne, osobowość, dojrzewanie). Uczeń a treści kształcenia. Uwarunkowania neurobiologiczne (koncepcje H. Gardnera, D. Golemana). Uwarunkowania kulturowe („cyfrowi tubylcy”, bariery w odbiorze literackim, postawy czytelnicze, linie czytania).

Diagnozowanie wiedzy i umiejętności. Funkcje oceny. Ocenianie analityczne i holistyczne. Cele kształcenia a wymagania na różnych poziomach kształcenia. Plan wynikowy. Uczeń ze szczególnymi potrzebami edukacyjnymi. Dysleksja rozwojowa. Indywidualizacja procesu kształcenia.

Zasady dydaktyki a polonistyczne metody nauczania. Nauczanie problemowe (koncepcja J. Brunera). Nauczanie pojęć. Metody i techniki nauczania. Podział metod. Metody aktywizujące. Metoda projektu.

Różne wymiary integracji. Integracja w edukacji polonistycznej. Integracja podmiotowa. Integracja estetyczna. Inne sztuki na lekcjach języka polskiego. Integrowanie kształcenia literacko-kulturowego i językowego.

Konteksty edukacji polonistycznej. Wymiary przedmiotu. Kontekst macierzysty. Typy kontekstów i ich funkcja. Sposoby wizualizacji. Multimedia w edukacji.

Neurodydaktyka: motywacja, pamięć, samokształcenie. Neuromity w edukacji. Motywowanie – najważniejsze zasady. Mechanizmy pamięci. Techniki pracy umysłowej. Zachęta do samokształcenia (funkcje podręcznika, sposoby formułowania pytań i zadań).

Nazwa zajęć: Filozofia średniowieczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wymienia głównych przedstawicieli (ich poglądy i dzieła) wszystkich kierunków i szkół filozoficznych, począwszy od neoplatonizmu I-II w. po mistycyzm nadreński,
2. wyjaśnia kluczowe terminy i kategorie filozoficzne okresu późnego Antyku, Scholastyki i Via Moderna - z zakresu metafizyki, teorii poznania oraz filozofii praktycznej,
3. wskazuje na moralny, etyczny oraz psychologiczny charakter nauki monastycznej, antropologii IX-XII w. oraz mistycyzmu późnego Średniowiecza,
4. wymienia najważniejsze zagadnienia badawcze Scholastyki, zatem: spory metafizyczne, przyrodoznawcze i etyczne toczone na wiodących uniwersytetach europejskich okresu scholastycznego; potrafi wskazać linię ich rozwoju w odniesieniu do konkretnych dzieł filozoficznych i postaci filozofów,
5. identyfikuje i charakteryzuje poglądy i dzieła filozoficzne stanowiące inspirację dla przedstawicieli kolejnych nurtów filozofii i etyki.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie, że procesy interpretacji, kontynuacji i krytyki zastanych koncepcji oraz formułowanie refleksji filozoficznej są elementami namysłu nad światem, historią, człowiekiem, jego rozwojem, edukacją i życiem społecznym.

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie w Średniowiecze (wiek I-VI) .

Neoplatonizm. Filozofia Augustyna z Hippony.

Etyka i antropologia wieków IX – XIII (Eriugena, Abelard, Bonawentura, Tomasz).

Złote wieki uniwersytetów: Szkoły filozoficzne i spory metafizyczne wieków XII-XIV (m.in. Chartres, Paryż, Oxford, Padwa, Kolonia).

Mistycyzm nadreński.

Średniowiecze żydowskie i arabskie (III – XII w.).

Polskie Średniowiecze (Akademia Krakowska).

Nazwa zajęć: Religie i herezje w kulturze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Opisuje podstawy religii monoteistycznych i ich relacji z filozofią (judaizm, chrześcijaństwo, islam),
2. Omawia archetypiczne herezje w kulturze europejskiej, np. gnostycyzm, manicheizm, neognoza, teozofia, antropozofia,
3. Charakteryzuje relacje pomiędzy przywołanymi religiami monoteistycznymi i koncepcjami religijno-filozoficznymi, które formujące się i ewoluujące chrześcijaństwo uznało za herezję (np. miejsce kabały w judaizmie).

w zakresie umiejętności:

1. potrafi określić wpływ koncepcji religijno-filozoficznych (herezji) w różnych wymiarach rzeczywistości kulturowej, np. religia (różnice pomiędzy nurtem halachicznym i kabalistycznym w judaizmie, mistyka chrześcijańska a gnostycyzm, herezjość w islamie), sztuka (np. twórczość Pieta Mondriana), literatura (np. twórczość Juliusza Słowackiego, Tadeusza Micińskiego, Jerzego Hulewicz, Brunona Schulza, Adama Wiśniewskiego-Snerga).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do traktowania różnorodności światopoglądowej i kulturowej z szacunkiem i tolerancją.

Treści programowe dla zajęć:

Fenomen relacji religii monoteistycznych z filozofią (Filon z Aleksandrii i judaizm, filozofia grecka i wczesnochrześcijańska a kabała; chrześcijaństwo a filozofia, np. św. Augustyn, św. Tomasz; islam a filozofia, np. Awerroes).

Gnostycyzm, manicheizm, neognoza, teozofia, antropozofia jako przykład najstarszych i ciągle obecnych (ewoluujących) herezji w kulturze europejskiej.

Natura relacji pomiędzy przywołanymi religiami monoteistycznymi i koncepcjami religijno-filozoficznymi, które formujące się i ewoluujące chrześcijaństwo uznało za herezję (np. miejsce kabały w judaizmie). Obecność owych koncepcji religijno-filozoficznych (herezji) w różnych wymiarach rzeczywistości kulturowej, np. religia (różnice pomiędzy nurtem halachicznym i kabalistycznym w judaizmie, mistyka chrześcijańska a gnostycyzm, herezjość w islamie), sztuka (np. twórczość Pieta Mondriana), literatura (np. twórczość Juliusza Słowackiego, Tadeusza Micińskiego, Jerzego Hulewicza, Brunona Schulza, Adama Wiśniewskiego-Snerga).

Kształcenie postawy tolerancji wobec kulturowej różnorodności.

Nazwa zajęć: Filozoficzne koncepcje terapii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia i omawia wybrane stanowiska filozofów antycznych i nowożytnych wobec tematu zdrowia jako normy oraz historię patologizowania aż po wiek XX chorób/kryzysów zdrowotnych, takich jak choroba psychiczna, ułomność fizyczna, deficyt kognitywny, depresja, choroby nowotworowe oraz AIDS,

2. charakteryzuje koncepcje terapii/terapeutyczności oraz zdrowia vs choroby wybranych filozofów/humanistów: Platon, Epiktet, Seneka, Schopenhauer, Nietzsche, Kępiński, Foucault, Sontag, Sloterdijk.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wskazać różnice zachodzące pomiędzy dwoma modelami terapeutyczności podejmującymi to samo zjawisko (np. „etyka pomimo”/kalectwo u Sloterdijka a rozmowa terapeutyczna wg Kępińskiego),

2. potrafi, odpowiadając na pytania do klasycznego tekstu źródłowego (np. Seneka, np. Schopenhauer), dokonać jego heurystyki i adaptacji/aplikacji do aktualnie stawianych zagadnień naukowych czy też problemów społeczno-kulturowych (np. ocena samobójstwa).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą.

Treści programowe dla zajęć:

Filozoficzne koncepcje terapii.

Sokratejski postulat samopoznania i hellenistyczne modele Kultury Siebie / Techniki JA.

Metaforyzacja choroby – on Antyku do Współczesności.

Modele terapeutyczne: psychoanaliza; współczesna psychoterapia.

Wspólnota terapeutyczna.

Stan graniczny i etyka "pomimo".

Granice normy – przemiany i perspektywy.

Nazwa zajęć: Dydaktyka etyki: język etyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje specyfikę leksykalną etyki klasycznej, w tym definiuje terminy techniczne i sentencje pochodzenia greckiego i łacińskiego

2. omawia specyfikę leksykalną etyki nowożytnej

3. przedstawia specyfikę leksykalną etyki współczesnej i najnowszej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi prawidłowo korzystać z zasobów leksykalnych poznanych na zajęciach

2. identyfikuje główne wyzwania i problemy zachowań językowo-komunikacyjnych w filozofii

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotowa do kształtowania troski o język, tak w zakresie poprawności, jak i merytorycznego bogactwa jego stosowania

Treści programowe dla zajęć:

Źródła. Etyka klasyczna i jej specyfika leksykalna. Terminy techniczne i sententiae pochodzenia greckiego i łacińskiego, przykładowo: ethos, aidos/eidos na przykładzie dobra (a ideał), arete, heroizm; praxis, thesis/tetyczność; nomos; nomothesis; phronesis, axia/aksjologia, demos, demokracja; polis, cosmopolis; logos, mythos; zoon logon echon; skepsis; episteme, doxa, hedone; anima, animal rationale, animal sociale, societas, civitas; virtus; złoty środek/golden rule; mos, mores; vis moralis, voluntas; anthropos i humanitas; dignitas i humanitas; autos/autor; auctoritas i pochodne; potestas;

facultas; iustitia, principium, ius naturale, positivum, status naturalis, status civilis; societas; summum bonum; malum; conscientia, synderesis, scholastyka, metafizyka

Etyka nowożytna i jej specyfika leksykalna. Contrat social, kontraktualizm, volonté générale, etyczność/Sittlichkeit, ewolucja sumienia; podmiot i upodmiotowienie; rozsądek, rozum, rozumność i rozumowanie; powinność, obowiązek, zobowiązanie, samozobowiązanie, deontologia; supererogacja; metafizyka moralności; imperatyw kategoryczny i hipotetyczny; maksyma; podzielenie a uniwersalność; autoteliczne/instrumentalne; arbitrium brutum, a. liberum, liberalizm; samowola a samostanowienie; autonomia jako prawodawstwo moralne; pobudka; samowiedza i samoświadomość; sentyment, pasja, emocja, uczucie; subiektywny – intersubiektywny – powszechny; sensus communis; paradoksalność (na przykładzie 'aspołecznej towarzyskości'); legalność, legitymizacja; wzajemne uznanie (zwrotność). Słowo a pojęcie w filozofii; „życie pojęcia” na przykładzie Platońskiej idei i Heglowskiej etyczności; transcendentalizm; imperatyw kategoryczny i hipotetyczny; wartość i aksjologia; wina; zasługa; kara, sankcja, zadośćuczynienie; sankcja; rachunek utylitarystyczny i użyteczność; ryzyko; konsekwencja; dogmatyzm; fundamentalizm, absolutyzm; relatywizm; dyskurs, dialog, deliberacja; konsens, dyssens; reguła, konwencja, pryncypium, zasada; priorytet, prima facie; predyspozycja, dyspozycja, myśl i zmysł; władze umysłowe i władze rozumu (facultas po raz wtóry); dualizm; przewartościowanie wartości a relatywizm.

Specyfika leksykalna etyki współczesnej i najnowszej, np. byt/fakt-powinność; dobro i dobry w sensie pozanaturalnym i naturalnym; decyzja i rozstrzygnięcie; osąd i sąd; norma i normatywność; deskryptywny i preskryptywny; prawdziwość a słuszność; konwencja i konwencjonalizm; linguistic turn; pragmatic turn; analityczna etyka; metaetyka; intencja, intencjonalność; epoché; Existenz; egzystencja; podmiot i ja moralne; osoba; agent, agency; Inny; odpowiedzialność i responsywność; prima facie; relatywizm etyczny i metaetyczny; dilemma; sacrificial dilemma; racjonalność a triage; akt mowy; lokucja, illokucja, perlokucja, performatyw; działanie komunikacyjne; dyskurs i dyskursywność; racjonalność komunikacyjna; legitymizacja; zasłona niewiedzy; validity claim; 'władze dyskursu'; kompetencja moralna a kompetencja etyczna; afekt i kognicja moralna
Poprawne używanie wyrażen i sentencji, znaczenie i sens; domyślność i dosłowność; obrazowość, metafora i przypowieść a pojęcie filozoficzne.

Zachowania językowo-komunikacyjne w filozofii i edukacji filozoficzno-etycznej. Słowo a pojęcie („piekło języka”, L. Wittgenstein); wzroko- a logocentryzm. Żywa mowa (dire) a wytwór mowy (le dit); zapytywanie i kwestionowanie; rozmowa jako sensotwórcza interakcja. Polisemia, relatywizm językowy. Język filozofii a język naturalny. Komunikacja z laikiem; komunikacja z dzieckiem jako myślącym (akwizycja języka, rozumienie domyślne). Wyobraźnia, metafora, obraz w 'daniu do zrozumienia'. "Się" mówi, "ja" mówię, tekst mówi za siebie?

Nazwa zajęć: Dydaktyka etyki: gry i strategie logiczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. przedstawia strukturę oraz historię klasycznych gier logicznych i diagramów logicznych oraz konstruować gry i zabawy strategiczne w ramach dydaktyki etyki
2. omawia podstawowe typy wnioskowań oraz błędy w rozumowaniach
3. rekonstruuje strukturę sytuacji problemowych, jasno i bez uprzedzeń formułując zagadnienia problemowe

w zakresie umiejętności:

1. potrafi stawiać trafne pytania oraz efektywnie pozyskiwać adekwatne rozstrzygnięcia
2. potrafi samodzielnie ocenić stopień złożoności (trudności) danej problematyki
3. potrafi samodzielnie opracować scenariusze dydaktyczne do lekcji oraz warsztatów z wykorzystaniem diagramów i gier logicznych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia fundamentalną rolę logiki i poprawności myślenia w dialogu
2. jest gotów sprawnie i skutecznie modelować sytuacje konfliktowe ze szczególnym uwzględnieniem poszukiwania optymalnych rozwiązań, zwracając uwagę na rzeczowość argumentacji

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie podstawowej terminologii z zakresu struktury oraz historii klasycznych gier i diagramów logicznych

Wprowadzenie do teorii pytań: budowa pytań, klasyfikacja pytań, pytania poprawnie zbudowane, pytania rozstrzygnięcia

Modele sytuacji konfliktowych, strategie postępowania; hierarchia możliwych rozwiązań

Dynamika postaw aksjologicznych; hierarchie wartości, konflikty hierarchii wartości

Modele sytuacji dialogicznych w kontekstach społecznych

Nazwa zajęć: Język angielski B1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólno-akademickiej.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytywać niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: Present Simple and Present Continuous, Narrative Tenses, Present Perfect and Present Perfect Continuous, Future Perfect and Future Continuous.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: mowa zależna oraz pytania w mowie zależnej, formy przymiotnikowe i przysłówkowe.

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz jak i ogólno-akademickie w zakresie następujących tematów: praca, rozmowa kwalifikacyjna o pracę, służba zdrowia, podróżowanie, moda oraz dress code, środowisko naturalne, zmiany klimatyczne.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Język niemiecki B1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólno-akademickiej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólnoakademickiej.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytywać niezbędne szczegóły.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. zrozumieć dostosowany do poziomu oryginalny materiał audio lub wideo na poziomie ogólnym oraz wychwytywać niezbędne szczegóły.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych, czas przyszły Futur 1

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: partykuły modalne, rekcja czasownika, czasowniki ruchu, werden + bezokolicznik, zdania względne, słowotwórstwo, przymki czasowe

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: dni świąteczne: przyjęcia i uroczystości z różnych okazji, święta, tradycje, obrzędy, zaproszenia, rady dla gości i gospodarzy uroczystości w drodze: środki komunikacji, zakup biletów, zachowanie na dworcu/ lotnisku, sposoby podróżowania, miejsca docelowe, sposoby spędzania czasu w poszczególnych miejscach (np. w górach, nad morzem) warunki noclegowe, wrażenia i przeżycia urlopowe, szczegółowy opis drogi, wymarzona podróż, przedmioty przydatne w podróży, mieszkanie: wymarzony dom/mieszkanie, wyposażenie mieszkania, okolica miejsca zamieszkania, warunki mieszkaniowe, doświadczenia z mieszkania we wspólnocie mieszkaniowej, własna sytuacja

mieszkaniowa, zamiana mieszkania, muzyka: instrumenty muzyczne, style muzyczne, gusty muzyczne, znani muzycy, koncert, przedstawienie muzyczne
Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.
Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.
Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Język hiszpański B1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób w zakresie problematyki związanej ze swoim otoczeniem jak i w zakresie tematyki ogólno-akademickiej
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku hiszpańskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje
3. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku hiszpańskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje

Treści programowe dla zajęć:

potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku hiszpańskim o charakterze ogólnym jak i akademickim oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: tryb przypuszczający, mowa zależna w teraźniejszości i przeszłości, zdania warunkowe typ I , tryb łączący Presente de Subjuntivo, tryb przypuszczający Condicional Simple, tryb rozkazujący twierdzący i przeczący

Słownictwo dotyczące życia codziennego oraz jak i ogólno-akademickie w zakresie następujących tematów: zawody przyszłości, przyszłość, świat reklamy, wynalazki i technologie, uroczystości rodzinne, zakupy, ekologia, środowisko naturalne, zmiany klimatyczne, energia odnawialna, organizacje pozarządowe, prawa zwierząt , niepełnosprawność

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: planowania i przewidywania przyszłości, wyrażania opinii, przypuszczeń , wątpliwości i prawdopodobieństwa, formułowanie nierealnych hipotez , dawanie rad , udzielanie instrukcji, udział w dyskusji- argumenty za i przeciw, moderowanie dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: Nauki pomocnicze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. nazywa i definiuje różne rodzaje dokumentów i posługiwać się podstawową terminologią z zakresu bibliologii, bibliografii i informacji naukowej,
2. nazywa i charakteryzuje rodzaje bibliografii i innych typów prac dokumentacyjnych istotnych dla badacza humanisty, rozróżniać wartość i funkcjonalność zbiorów tradycyjnych i cyfrowych oraz repozytoriów i baz danych dostępnych online.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać i zastosować metody i techniki nowoczesnej kwerendy bibliograficznej i bibliotecznej, wyszukiwać informację w źródłach tradycyjnych i cyfrowych; ocenić, opracować i uporządkować materiały źródłowe na zadany temat sporządzając typowe zestawienie bibliograficzne,
2. potrafi przetworzyć i stosować poznane reguły i zasady bibliograficzne do samodzielnego sporządzenia opisów bibliograficznych, przypisów i komentarzy do prac pisemnych,
3. potrafi przygotować wszelkie prace pisemne (referaty, prace dyplomowe) zgodnie z zasadami poprawnej redakcji i edycji tekstu w wersji elektronicznej (zna edytory tekstów i programy do prezentacji multimedialnych),

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do samodzielnego organizowania swojego warsztatu pracy i wykazuje dbałość o jakość i rzetelność wykonywanych zadań,

2. potrafi współpracować z grupą w zakresie wymiany i weryfikacji wykorzystywanych materiałów, postępując zgodnie z etycznymi zasadami wynikającymi z prawa autorskiego.

Treści programowe dla zajęć:

Biblioteka i Internet w pracy humanisty. Katalogi kartkowe i elektroniczne. Witryna czasopism: przegląd i prezentacja.

Dokument i bibliografia dawniej i dziś – rys historyczny, definicje i typologia.

Pokaz dokumentów dawnych (zbiory specjalne Biblioteki Uniwersyteckiej w Poznaniu). Rola i funkcja książki w kulturze.

Od inkunabułów do e-booków. Rodzaje wydań. Elektroniczne bazy pełnotekstowe.

Dokumentacja – rodzaje bibliografii, słowników, kompendiów źródłowych w postaci drukowanej i baz danych online oraz sposoby ich wykorzystania.

Bibliografia narodowa i bibliografie specjalne. Od Bibliografii polskiej Estreicherów do baz danych w systemie Mak Biblioteki Narodowej.

Ars Quaerendi, czyli sztuka wyszukiwania informacji. Webliografia, czyli co jest dostępne w sieci.

Opis bibliograficzny: rodzaje, zasady, normy. Metodyka sporządzania aparatu naukowego i bibliografii załącznikowej.

Elementarne zasady poprawnej redakcji i edycji tekstu (referatu i prac dyplomowych); podstawowe reguły dobrego składu w komputerowym edytorze tekstu (wprowadzanie, poprawianie i formatowanie tekstu, przygotowanie wydruku).

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do filozofii nowożytnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje podstawowe założenia racjonalizmu, empiryzmu oraz idealizmu oraz wymieni ich głównych przedstawicieli,
2. definiuje pojęcie rozumu i rozumności, odróżniając je od racjonalności i racjonalizmu, jest świadom/a znaczenia tej różnicy dla edukacji etycznej/filozoficznej,
3. wymienia, definiuje i odróżnia podstawowe koncepcje umowy społecznej i partycypacji upodmiotowionej jednostki (obywatela) w życiu zbiorowym,
4. charakteryzuje ideę uspołecznienia oraz problem emancypacji społecznej,
5. rozróżnia i charakteryzuje podstawowe nurty myśli politycznej.
6. opisuje związki między zachodzącymi w epoce nowożytnej zmianami sposobów myślenia w następujących dziedzinach refleksji filozoficznej: etyka, epistemologia, filozofia społeczna; filozofia edukacji.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi kompetentnie posługiwać się terminem podmiot w kontekście epistemologii, etyki i filozofii praktycznej.
2. potrafi rekonstruować podstawowe sposoby uzasadniania przekonań etycznych, które charakteryzują nowożytność (norma moralna/deontologia; przyjemność, korzyść/utytylizm; uczucia moralne, moralny egoizm etc.), a także wskazać głównych przedstawicieli nowożytnych nurtów etycznych; stosuje te sposoby w praktyce edukacyjnej.
3. samodzielnie formułuje problemy w odniesieniu do zagadnień uspołecznienia i emancypacji, z uwzględnieniem historycznych zmian społeczno-gospodarczych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie, na czym polega upodmiotawiające traktowanie człowieka.
2. jest świadom doniosłości idei uspołecznienia oraz emancypacji m.in. dla prawa do edukacji dla każdego człowieka.

Treści programowe dla zajęć:

Nowożytność – różnice i ciągłość z filozofią klasyczną, różnice i kontynuacje we współczesności.

Przewrót kartezjański, jego konsekwencje i krytyki.

Rozwój epistemologii i edukacji na rzecz wiedzy.

Od filozofii przyrody do współczesnej nauki.

Powstanie nowoczesnej podmiotowości i jej rozwój.

Psychologia filozoficzna i rozwój dyskursu o życiu wewnętrznym.

Jednostka, państwo, władza – nowożytna filozofia polityczna i filozofia prawa.

Rozwój etyki i edukacji etycznej.

Bóg i religia w rozwoju filozofii.

Nazwa zajęć: **Różnica i różnorodność społeczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje położenie społeczne i tożsamość osób z niepełnosprawnością,
2. definiuje pojęcia zdrowia, dysfunkcji, niepełnosprawności,
3. wymienia czynniki rozwoju prekariatu w odniesieniu do rozmaitych grup,
4. charakteryzuje położenie osób starszych w społeczeństwie,
5. charakteryzuje konstrukcję tożsamości LGBT,
6. omawia teorię queer,

w zakresie umiejętności:

1. potrafi posługiwać się teorią capabilities approach w kontekście upośledzenia funkcjonowań społecznych, ekonomicznych, edukacyjnych, etc.
2. potrafi zilustrować egoizm, adultyzm przykładami,
3. rozróżnia trzy rodzaje praw człowieka i potrafi zdefiniować prawa człowieka w kontekście poznanych dokumentów i tekstów, a także stworzyć eksperymentalny quiz,
4. potrafi wskazać wady demokracji liberalnej i partycypacyjnej z perspektywy feministek.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje krytyczną postawę wobec stereotypowego postrzegania innych osób i grup społecznych.

Treści programowe dla zajęć:

Tożsamość osób z niepełnosprawnością w kontekście rozwoju technologii (medycznych oraz komunikacyjnych).

Zdrowie, dysfunkcja, niepełnosprawność.

Koncepcja capabilities approach.

Prekaryzm. Społeczne i ekonomiczne czynniki rozwoju prekariatu.

Sytuacja migrantów.

Egoizm i adultyzm.

Wady demokracji liberalnej i demokracji uczestniczącej z perspektywy feministek.

Problemy ludzi starszych w społeczeństwie i ageizm.

Konstrukcja tożsamości LGBT.

Teoria queer.

Trzy rodzaje praw człowieka a uniwersalność praw człowieka. Quiz (zadanie badawcze).

Nazwa zajęć: **Filozofia języka, język filozofii**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. szczegółowo charakteryzuje pochodzenie i funkcje języka, językowość człowieka, ludzki sposób życia, społeczeństwa i kultury,
2. w sposób usystematyzowany omawia główne filozoficzne koncepcje języka nowożytności i współczesności,
3. wymienia podstawowe reguły używania języka naturalnego, definiuje pojęcia: znaczenie i sens,
4. definiuje 'zwrot lingwistyczny' i dostrzega jego paradygmatyczność,
5. charakteryzuje teorię działania komunikacyjnego.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi zdekodować charakterystyczny tekst filozoficzny w kategoriach znaczenia i sensu,
2. potrafi świadomie i precyzyjnie operować terminologią i frazeologią filozoficzną,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest świadom roli wiedzy o języku, literaturze, dziedzictwie filozoficznym i kulturze rodzimej w budowaniu tożsamości zbiorowej i rozwijaniu więzi społecznych.

Treści programowe dla zajęć:

Pochodzenie i funkcje języka, językowość człowieka i ludzkiego sposobu życia, społeczeństwa i kultury.

Systematyka głównych filozoficznych koncepcji języka - nowożytność i współczesność.

Reguły używania języka naturalnego. Znaczenie i sens.

Zwrot lingwistyczny (linguisticturn).

Teoria działania komunikacyjnego.

Dekodowanie znaczenia i sensu wybranych tekstów filozoficznych.

Terminologia i frazeologia filozoficzna.

Intencjonalność i zrozumiałość.

Przydatność narzędzi uzyskanych na zajęciach w praktyce.

Nazwa zajęć: **Etyka środowiskowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia historię dyscypliny jaką jest „etyka środowiskowa” – jej kształtowanie się w XX w. w tradycji niekontynentalnej oraz od lat 80-tych w Polsce (m.in. ekologia głęboka, Ruch Wyzwolenia Zwierząt, hipoteza Gai; etyka antropocentryczna, biocentryczna, holistyczna itd.)
2. omawia treść i znaczenie podstawowych dokumentów traktujących o światowej polityce ekologicznej (Rio, Kioto, Stern-Report, Green Deal 2020 i inne)
3. podaje przykłady katastrof społecznych przełomu XX/XXI w., których źródłem był kryzys klimatyczny
4. omawia dokładnie historię kształtowania się tematyki praw zwierząt – przywołuje stanowiska filozoficzne od antyku po brytyjski utilitaryzm, traktujące o prawach zwierząt oraz przedstawia wiodącą dwudziestowieczną literaturę przedmiotu i odwołuje się do niej
5. omawia szereg eksperymentów traktujących o inteligencji zwierząt (ssaków naczelnych, krukowatych, gryzoni, delfinów), począwszy od badań behawioralnych połowy XX w. aż po aktualne badania kognitywistów i neuroantropologów
6. omawia specyfikę badań na gruncie bioniki, wymienia kilka przykładów odkryć na tym polu

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać zdobyte informacje uczestnicząc w dyskusji i pracując w grupie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie wagę kryzysu ekologicznego w jego wymiarze społeczno-politycznym
2. jest gotów do podejmowania działań inspirowanych zdobytą wiedzą

Treści programowe dla zajęć:

Zagadnienia i problemy etyki środowiskowej jako interdyscyplinarnej dziedziny wiedzy

Globalizacja: Kryzys ekologiczny jako kryzys społeczny i polityczny. Polityka energetyczna – kształtowanie się „ładu globalnego”

Prawa zwierząt (m.in. wg Petera Singera i J.S. Foera) – krytyka badań laboratoryjnych; postulat nongatunkowizmu; przemysłowa hodowla mięsa; karnizm versus weganizm

Nazwa zajęć: **Język angielski B21**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.
2. czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
5. opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
6. redagować wybrane teksty w stylu formalnym.
7. uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przeгляд i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: okresy warunkowe typ 1,2,3 oraz mieszane; struktury gramatyczne 'wish,'get used to/used to, past modals, formy bezokolicznikowe i imiesłowowe.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: ekstremalne sytuacje, refleksja na temat planów życiowych, terapeutyczna funkcja muzyki, higiena snu, komunikacja niewerbalna oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanych słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: **Język niemiecki B21**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.

3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.

5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.

6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Perfekt oraz Imperfekt dla czasowników mocnych i słabych oraz czasowników modalnych

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, strona bierna z czasownikami modalnymi, Konjunktiv II, konektory, zdania okolicznikowe celu, zdania przydawkowe

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: relacje – relacje międzyludzkie, przyjaźń, cechy charakteru, charakterystyka dobrego przyjaciela, miłość, uczucia, etapy związku, trudności w związku, konflikty rodzinne, zdrowie – dbałość o zdrowie, zdrowe odżywianie, problemy i porady zdrowotne, nazwy chorób, czynności wykonywane przez lekarza i pacjenta, wizyta u lekarza, szkoła, uniwersytet – wybór studiów i szkoły wyższej, wymarzone studia, obowiązki studenta, życie studenckie, ścieżki kariery, finansowanie nauki, reklama - znaczenie reklamy, sztuczki stosowane w reklamie, wybory konsumenckie, podatność na reklamę, sukces w biznesie

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści tematu 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: **Język hiszpański B21**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.

2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku hiszpańskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.

3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.

4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat

5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.

6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii, formułowania hipotez, wyrażania odczuć, sądów; zdania czasowe z użyciem trybu łączącego Subjuntivo, mowa zależna, zdania warunkowe,

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: wywiady, relacje międzyludzkie, nowe technologie, świat cyfrowy, zdrowie / choroby, pojęcia z zakresu ekonomii, język prasy, korespondencji elektronicznej, handlu, reklamy oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularnonaukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: Historia literatury polskiej - pozytywizm i Młoda Polska

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia arcydzieła i kluczowe utwory literackie okresu pozytywizmu i Młodej Polski, określa w sposób ogólny charakter epoki, do której należą, i miejsce utworu w tradycji kulturowej
2. traktuje teksty literackie jak źródło wiedzy o wartościach (społecznych, narodowych, powszechnych) i wskazuje relację między obecnymi w literaturze późnego wieku XIX zagadnieniami a współczesnością
3. wymienia i omawia adresowane do dzieci utwory literackie z przełomu XIX i XX wieku
4. potrafi omówić wybrane zależności między literaturą a innymi sztukami, w tym adaptacjami i tekstami inspirowanymi ważnymi utworami literackimi, w kontekście ich możliwej aplikacji w procesie dydaktycznym

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować, interpretować ważne teksty literackie na tle poszczególnych epok przy wykorzystaniu wybranych metodologii oraz określać ich przydatność w procesie edukacji
2. odnajduje zależności między tekstami obecnymi w podstawie programowej dla szkół podstawowych i gimnazjów a innymi utworami literatury, które posłużyć mogą jako konteksty w procesie dydaktycznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi krytycznie ocenić możliwości wykorzystania utworów literackich adresowanych do dzieci z przełomu XIX i XX wieku w procesie edukacji polonistycznej i etycznej

Treści programowe dla zajęć:

Ważne dzieła literackie lat 1864-1918 w kontekście historycznym

Prądy literackie, konwencje, gatunki i typy literatury w dobie postyczniowej i na przełomie wieków XIX i XX

Dzieło literackie jako nośnik określonych wartości i wizji świata oraz ważny składnik tradycji

Ważne kategorie estetyczne okresu pozytywizmu i Młodej Polski pomocne w interpretacji tekstów kultury.

Kształujące się w drugiej połowie XIX wieku nauki humanistyczne (socjologia, psychologia, pedagogika) i ich znaczenie dla przemian literackich od literatury dydaktycznej, przez realizm i naturalizm po symbolizm, psychologizm, ekspresjonizm...

Znaczenie biografii autora dla interpretacji dzieła literackiego (kategorie ekspresywności, autobiografizmu, skandalu literackiego...)

Odbiorca dzieła literackiego ze szczególnym uwzględnieniem pytania o status adresata dziecięcego w tradycji literackiej (na tle europejskiego "złotego wieku" literatury dziecięcej)

Znaczenie obecności literatury wieku XIX w procesie dydaktycznym oraz przykłady praktycznego wykorzystania omawianych utworów podczas lekcji języka polskiego oraz historii.

Wartość przekładu intersemiotycznego (adaptacji) w procesie dydaktycznym literatury w szkole.

Nazwa zajęć: Nauka o współczesnym języku polskim, cz. 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje terminologię związaną ze współczesną polską gramatyką,
2. charakteryzuje język jako system oraz jako narzędzie komunikacji,
3. definiuje podstawowe pojęcia z zakresu fonetyk i fonologii, a także zjawiska fonetyczne charakterystyczne dla współczesnego języka polskiego i potrafi zanalizować tekst pod kątem występujących w nim zjawisk fonetycznych w odniesieniu do literatury przedmiotu,

4. definiuje podstawowe pojęcia z zakresu słowotwórstwa polskiego, a także potrafi samodzielnie wskazać charakterystyczne zjawiska z zakresu słowotwórstwa występujące w różnych tekstach współczesnych.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi poprawnie posługiwać się językiem polskim w mowie i w piśmie,
2. potrafi wyjaśniać zjawiska językowe i terminy językoznawcze, posiłkując się poprawnie dobranym przykładem ilustracyjnym,
3. potrafi interpretować i analizować wybrane rodzaje tekstów na podstawie wiedzy o systemie gramatycznym współczesnego języka polskiego,
4. potrafi powiązać badania językoznawcze z wynikami badań innych dyscyplin naukowych i potrafi zastosować tę wiedzę w praktyce edukacyjnej,
5. analizując tekst, potrafi określić jego funkcje, rolę jako środka komunikacji, tematykę oraz wpływ kontekstu na jego interpretację,
6. potrafi wyjaśnić różnice między leksemem a wyrazem tekstowym i zna typy klasyfikacji wyrazów do poszczególnych części mowy,
7. potrafi wskazać zjawiska alternacji morfonologicznych, a także przedstawić analizę morfemową wyrazu i umie wykorzystać tę wiedzę w praktyce edukacyjnej,
8. na podstawie materiałów źródłowych przygotowuje i prowadzi dyskusję, potrafi bronić swoich tez, przygotowuje prezentacje i analizy indywidualnie, a także podczas pracy zespołowej,
9. poprawnie wykorzystuje opracowania naukowe podczas zajęć oraz w pracy własnej, także planując dalsze samokształcenie.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie znaczenie wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięga opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu,
2. jest gotów do wzięcia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju oraz całej ludzkości, okazując to na polu zawodowym.

Treści programowe dla zajęć:

Definicje języka. Język a wypowiedź. Koncepcje badań językoznawczych.

Funkcje języka i tekstu w świetle teorii aktów mowy.

Podstawowe wiadomości z fonetyki współczesnego języka polskiego (charakterystyka głosek, samogłoski nosowe w języku polskim, koartikulacja i upodobnienia, wyjaśnianie wybranych zjawisk fonetycznych, akcentowanie).

Fonetyczna reprezentacja współczesnych tekstów polskich (regionalizacja wymowy, instrumentalizacja głoskowa).

Podsystem fonologiczny współczesnej polszczyzny. Fonem i opozycje fonologiczne.

Klasyfikacje wyrazów do poszczególnych części mowy. Leksem a wyraz tekstowy.

Podsystem morfonologiczny (morfem, klasyfikacja funkcjonalna morfemów; charakterystyka wymian morfonologicznych).

Podsystem słowotwórczy (typy derywacji i derywatów, produktywność typów słowotwórczych we współczesnej polszczyźnie, pochodność synchroniczna i diachroniczna, zjawisko leksykalizacji, analiza słowotwórcza).

Słowotwórstwo rzeczownika, czasownika, przymiotnika i przysłówka. Formacje słowotwórcze w różnych tekstach współczesnych w aspekcie komunikacyjnym i kognitywnym.

Nazwa zajęć: **Dydaktyka języka polskiego: Literatura dla dzieci (ujęcie synchroniczne)**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia specyfikę i zadania literatury dla młodego czytelnika, jej miejsca w kulturze, problematyki odbioru przez niedorośli czytelników
2. omawia pozycje należące do arcydzieł literatury dziecięcej i młodzieżowej (polskiej i światowej) oraz teksty z literatury najnowszej

w zakresie umiejętności:

1. potrafi posługiwać się pojęciami właściwymi dla badań nad literaturą dziecięcą i młodzieżową, szczególnie uwarunkowaniami socjologicznymi, psychologicznymi i pedagogicznymi
2. potrafi dokonać analizy i interpretacji arcydzieł literatury dziecięcej w kontekście dziecięcości – z wykorzystaniem narzędzi przyjętych we współczesnej refleksji literaturoznawczej, szczególnie poetyki afektywnej i kognitywistycznej
3. potrafi ocenić, wyszukując informacje z różnych dziedzin (psychologia rozwojowa, pedagogika, kultura masowa itp.), wartość literatury adresowanej do młodego odbiorcy w procesie formacyjnym i w kontekście sprawczości

4. potrafi wykorzystać literaturę dla dzieci w procesie dydaktycznym, w ramach obowiązującej podstawy programowej i w odniesieniu do możliwości poznawczych uczniów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów tak dobierać metody pracy, by skutecznie popularyzując wiedzę, rozwijać u uczniów ciekawość, kształtować dobre nawyki kulturalne

Treści programowe dla zajęć:

Literatura dziecięca i dzieciństwo (interdyscyplinarność studiów nad dzieciństwem, historia dzieciństwa, literatura dziecięca a inne media, rola literatury w rozwoju dziecka).

Literatura dziecięca i młodzieżowa – współczesne kierunki badań nad literaturą dla dzieci i młodzieży. Przegląd najważniejszych metodologii.

Literatura dziecięca i młodzieżowa – w perspektywie odbiorcy. Czytelnik dziecięcy i młodzieżowy w kontekście socjologicznym i psychologicznym. Uwarunkowania odbioru.

Najważniejsze zjawiska literatury dziecięcej i młodzieżowej w kontekście historycznym i we współczesności. Fenomen popularności fantastyki, fikcje klimatyczne, literatura dystopijna).

Krytyka literatury dla młodego czytelnika – tradycja oraz nowe kierunki. Zagadnienia cenzury oraz tabu.

Literatura dziecięca/młodzieżowa – w obiegu szkolnym. Preferencje czytelnicze a szkolne spisy lektur. Wielokulturowość/transnarodowość w literaturze dla młodego czytelnika – na lekcjach języka polskiego.

Nazwa zajęć: **Dydaktyka języka polskiego: Lektura w szkole podstawowej - teksty i konteksty**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia zagadnienia dotyczące specyfiki i zadań literatury dla młodego czytelnika, jej miejsca w kulturze, problematyki odbioru przez niedorosłych czytelników

2. przedstawia wybrane pozycje należące do arcydzieł literatury dziecięcej i młodzieżowej (polskiej i światowej) oraz teksty z literatury nowej

w zakresie umiejętności:

1. posługuje się terminologią funkcjonującą w obszarze badań literatury dla młodego czytelnika

2. potrafi dokonać analizy i interpretacji wybranych pozycji należących do arcydzieł literatury dziecięcej i młodzieżowej w kontekście dziecięcości - z wykorzystaniem narzędzi przyjętych we współczesnej refleksji literaturoznawczej

3. potrafi wyjaśnić, na czym polega potrzeba interdyscyplinarności badań nad literaturą dziecięcą i młodzieżową, potrafi wyszukać informacje z innych dziedzin (źródeł) i wykorzystać je w analizie i interpretacji literatury dla młodego odbiorcy (psychologia rozwojowa, pedagogika, kultura masowa itp.)

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów twórczo wspierać rozwój uczniów, popularyzując czytelnictwo, ze szczególnym zwróceniem uwagi na kwestie krytycznego myślenia, literackich wzorców zachowań (także wobec innych) oraz poszanowania praw własności intelektualnej

Treści programowe dla zajęć:

Literatura dziecięca i dzieciństwo (interdyscyplinarność studiów nad dzieciństwem, historia dzieciństwa, literatura dziecięca a inne media, rola literatury w rozwoju dziecka).

Literatura dziecięca i młodzieżowa – zagadnienia definicyjne („osobność” literatury dziecięcej, semiotyczna natura tekstów dla młodego odbiorcy).

Literatura dziecięca i młodzieżowa – w perspektywie odbiorcy. Dziecko jako odbiorca literatury (psychologiczne mechanizmy odbioru, wartościowanie dziecięce a dorosłe). Czytelnik młodzieżowy i jego potrzeby. Społeczne konteksty odbioru. Problematyka literatury dla młodego czytelnika a prefiguratywność współczesnej kultury.

„Nurty, konwencje, tematy” – najważniejsze zjawiska literatury dziecięcej i młodzieżowej w kontekście historycznym. Wybrane teksty z zakresu klasyki – klasyczne i nowe opracowania. Tendencje w najnowszej literaturze dziecięcej i młodzieżowej (np. współczesna literatura fantastyczna dla młodego czytelnika).

Krytyka literatury dla młodego czytelnika – tradycja oraz nowe kierunki. Zagadnienia cenzury oraz tabu.

Literatura dziecięca/młodzieżowa – w obiegu szkolnym. Kanon szkolny. Szkolna lektura klasyki z uwzględnieniem nowszych tendencji w badaniach literackich. Wielokulturowość w literaturze dla młodego czytelnika – na lekcjach języka polskiego.

Nazwa zajęć: **Dydaktyka etyki cz. 1-1**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi zapewnić szerokie spektrum metod dydaktycznych na lekcjach etyki z użyciem stymulujących materiałów, pomysłów i narzędzi, a także zachęcić do współpracy uczniów,

2. charakteryzuje unikalny charakter etyki jako przedmiotu nauczania,
3. omawia potencjał dydaktyczny i poznawczo-rozwojowy cyklu zdziwienie/zapytywanie – myślenie/mowa – wartości/działanie oraz cyklu zadanie – instrukcja.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi posłużyć się metodą pięciu palców (five finger method) E. Martensa i E. Marsal i przygotować własną opowieść stymulującą na podstawie peregrynacji po literaturze pięknej i filozoficznej,
2. potrafi zastosować w praktyce metodę dociekań na kanwie pytania filozoficznego i wykorzystuje potencjał zaciekawiania przez filozoficzne zapytywanie i zagadywanie (autentyczne zapytywanie), poznaje przykłady lekcji etyki z różnych kultur,
3. potrafi stosować w praktyce metodę just community i pokrewne metody,
4. potrafi uwzględniać w praktyce dydaktycznej kształcenie na rzecz wartości, kształcenie świadomości normatywnej i etyczności, kształcenie na rzecz samodzielności i autonomii, kształcenie na rzecz dyskursu według reguł podstawowych, kształcenie na rzecz pomocy, troski i solidarności ze słabszymi, kształcenie na rzecz sprawiedliwości, kształcenie na rzecz rozwoju człowieka i doskonałości moralnej, kształcenie na rzecz odpowiedzialności i responsywności,
5. potrafi zorganizować lekcje i warsztaty z etyki dla uczniów szkoły podstawowej, także utworzyć projekt akcji lub programu edukacyjnego na konferencję, festiwal nauki, targi edukacyjne, uruchomienie blogu, założenie zespołu badawczego, wycieczkę szkolną, cykl lekcji lub zabaw dedykowanych dzieciom pod opieką świetlicy szpitalnej, dzieciom w zakładach opieki, specjalną okoliczność edukacyjną z udziałem etyki,
6. potrafi przeprowadzić lekcję etyki w trybie zdalnym w wybranym komunikatorze.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. ma świadomość wyzwań stojących przed nauczycielem etyki w szkole ponadpodstawowej (wieloetniczność, wielokulturowość, wieloetniczność, różnice światopoglądowe, etc.).

Treści programowe dla zajęć:

Jakość i atrakcyjność dydaktyki etyki (nietrywialne, stymulujące narzędzia i metody: ethical, philosophical i scientific inquiry).

Etyka jako przedmiot szkolny i jako integralna część filozofii.

Cykl zdziwienie/zapytywanie – myślenie/mowa – wartości/działanie.

Metoda pięciu palców (five finger method).

Metoda dociekań.

Metoda just community i metody pokrewne.

Treningi i warsztaty tematyczne.

Lekcje i warsztaty z etyki dla uczniów szkoły podstawowej.

Lekcja etyki w trybie zdalnym.

Nazwa zajęć: **Technologia informacyjna dla nauczycieli**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wykazuje się podstawową wiedzą z zakresu technik informatycznych i ich znaczenia dla kultury umysłowej i naukowej.

w zakresie umiejętności:

1. wykazuje się podstawowymi umiejętnościami z zakresu technik informatycznych: redakcji tekstu, obróbki ilustracji, tworzenia arkusza kalkulacyjnego i przygotowania prezentacji multimedialnej,
2. wykazuje się umiejętnościami z zakresu korzystania z baz danych, pozyskiwania i przetwarzania informacji,
3. posługuje się podstawowymi programami komputerowymi, tablicą interaktywną i dziennikiem elektronicznym,
4. wyszukuje informacje o projektach edukacyjnych, przygotowuje wniosek projektowy.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie wpływ kultury wirtualnej na kulturę umysłową i naukową.

Treści programowe dla zajęć:

Charakterystyka Internetu: katalogi, bazy danych, nawigacja w hipertekście, ochrona własności intelektualnej.

Poznanie edytorów, arkuszy kalkulacyjnych i innych programów komputerowych.

Udział Internetu w pracy polonisty (portal edukacyjny, witryna nauczyciela, e-learning, podręczniki multimedialne).

Omówienie multimedialnych tekstów kultury masowej i przejawów uczniowskiej, internetowej aktywności w perspektywie polonistycznej (gry komputerowe, twórczość internetowa, świadectwa i style odbioru).

Projekt edukacyjny.

Wpływ multimediiów na umysł, mechanizmy pamięci i techniki pracy umysłowej.

Nazwa zajęć: **Uczeń z SPE w szkole**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna regulacje prawne dotyczące pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole oraz prowadzone w szkole działania, stosowane procedury i praktykę dokumentowania wsparcia udzielanego uczniom z SPE.

2. Potrafi scharakteryzować i rozpoznawać przejawy SPE, omówić funkcjonowanie szkolne uczniów z SPE. Rozumie potrzebę doboru odpowiednich metod pracy do specjalnych potrzeb uczniów w odniesieniu do programu nauczania i podstawy programowej.

3. Zna i potrafi scharakteryzować wyzwania związane z funkcjonowaniem ucznia z SPE w środowisku szkolnym (zwłaszcza w grupie rówieśniczej).

4. Wskazuje źródła barier w integracji społecznej osób z SPE, zna możliwości współpracy szkoły z różnymi podmiotami otoczenia pozaszkolnego w celu ich niwelowania.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaproponować adekwatne do potrzeb ucznia wsparcie/dostosowanie w procesie uczenia się-nauczania oraz w społecznym funkcjonowaniu ucznia z SPE. Potrafi współpracować ze specjalistami oraz rodziną ucznia.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest wrażliwy na wyzwania związane z wchodzeniem ucznia z SPE w dorosłość i dostrzega rolę nauczyciela oraz zespołu klasowego w optymalizowaniu rozwoju ucznia z SPE w tym okresie życia.

Treści programowe dla zajęć:

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna w szkole - regulacje prawne. Zadania nauczyciela przedmiotu/wychowawcy/pedagoga i psychologa szkolnego.

Funkcjonowanie szkolne uczniów z SPE – wybrane przykłady.

Metody pracy z uczniami z SPE - wybrane przykłady.

Uczeń zdolny jako uczeń z SPE.

Uczeń o specjalnych potrzebach edukacyjnych w grupie rówieśniczej. Bariery integracji społecznej; możliwe wsparcie.

Specyficzne wyzwania adolescencji i wczesnej dorosłości ucznia z SPE.

Nazwa zajęć: **Laboratorium psychologiczne: przygotowanie do praktyk w szkole podstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie rolę komunikacji intrapersonalnej i interpersonalnej w efektywnym realizowaniu zadań nauczyciela.

2. Zna i rozumie prawidłowości i zagrożenia w zachowaniach społecznych.

w zakresie umiejętności:

1. Identyfikuje prawidłowości i zagrożenia w procesie komunikowania się w sytuacji szkolnej.

2. Potrafi świadomie projektować sytuacje komunikacyjne i modyfikować zachowania komunikacyjne zwiększając ich efektywność.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do autorefleksji nad własnymi zasobami i ograniczeniami w procesie budowania relacji i komunikowania się.

2. Jest gotów do budowania relacji wzajemnego zaufania między wszystkimi podmiotami procesu kształcenia (uczniów i dorosłych), włączające ich w działania sprzyjające efektywności nauczania.

Treści programowe dla zajęć:

Zachowania społeczne i ich uwarunkowania w sytuacji szkolnej (postawy, stereotypy, uprzedzenia, zachowania asertywne, zachowania agresywne i uległe, konflikty).

Proces komunikowania się – podstawowe narzędzia obserwacji i analizy sytuacji komunikacyjnej (komunikacja werbalna i niewerbalna). Bariery i trudności w komunikowaniu się. Bariery komunikacyjne

w szkole i w klasie. Znaczenie emocji w procesach budowania relacji. Porozumiewanie się w sytuacjach trudnych, problemowych i konfliktowych.

Techniki i metody usprawniania komunikacji, komunikacja intrapersonalna i interpersonalne w pracy nauczyciela, techniki aktywnego słuchania, zasady udzielania informacji zwrotnych, empatia dla siebie i dla innych. Style komunikowania się uczniów i nauczycieli.

Zasoby własne w pracy nauczyciela – identyfikacja zasobów i ograniczeń własnych w roli nauczyciela jako członka zespołu nauczycielskiego, w różnych rolach, współpraca z osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną, porozumiewanie się ludzi w instytucjach. Media i ich wpływ na procesy komunikowania się uczniów i nauczycieli.

Nazwa zajęć: Laboratorium pedagogiczne: przygotowanie do praktyk w szkole podstawowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada wiedzę dotyczącą procesu diagnozowania uczniów, ich środowisk wychowawczych oraz zespołu klasowego. Zna podstawowe techniki i metody diagnostyczne dobrane do potrzeb i możliwości uczniów, potrafi je wykorzystywać w diagnozie nauczycielskiej.

2. Zna organizację procesów wychowania w szkole. Zna cel i zasady konstruowania programu wychowawczo-profilaktycznego szkoły. Zna obowiązki wychowawcy klasy w zakresie planowania, prowadzenia i dokumentowania pracy wychowawczej oraz dbania o bezpieczeństwo i zdrowie uczniów.

3. Posiada orientację w zakresie podstaw prawnych regulujących system oświaty w Polsce, w tym tzw. prawa wewnątrzszkolnego.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi skonstruować i zastosować narzędzia służące do diagnozowania ucznia oraz zespołu klasowego (struktura socjometryczna, przywództwo, klimat klasowy, role grupowe itp.). Potrafi na tej podstawie planować pracę wychowawczą z uczniem/grupą.

2. Zna schemat studium indywidualnego przypadku (opis i analiza przypadku/problemu) i potrafi sporządzić je na podstawie wyników zaprojektowanych badań diagnostycznych wraz ze wskazówkami do dalszej pracy z uczniem.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Rozumie konieczność rozwijania swych kompetencji wychowawczych, jest gotów pogłębiać swą wiedzę i doskonalić warsztat wychowawcy klasy.

Treści programowe dla zajęć:

Diagnoza wstępna ucznia - elementy diagnozy całościowej. Wyznaczniki poprawności, zasady i zastosowanie diagnozy w pracy z uczniem (w tym błędy etyczne). Opis i analiza przypadku – struktura i funkcja.

Podstawowe metody i techniki w diagnozowaniu i ocenianiu w pracy nauczyciela (obserwacja, wywiad i rozmowa, analiza wytworów dziecka, socjometria, kwestionariusze i testy). Diagnoza jako relacja społeczna, zniekształcenia w spostrzeganiu społecznym.

Diagnoza sytuacji psychospołecznej ucznia w szkole. Funkcjonowanie dziecka w klasie szkolnej (np. role, pozycja, wzajemne relacje z uczniami oraz z nauczycielem/ami). Badanie socjometryczne i jego analiza.

Regulacje prawne dotyczące systemu oświaty z uwzględnieniem tzw. prawa wewnątrzszkolnego. Charakterystyka statusu prawnego nauczyciela.

Warsztat pracy wychowawcy klasy w zakresie planowania, prowadzenia i dokumentowania pracy wychowawczej w klasie oraz szkole. Odpowiedzialność prawna nauczyciela za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia uczniów (regulacje prawne, procedury zapewniania bezpieczeństwa, rozwiązania praktyczne).

Nazwa zajęć: Podstawy etyki ogólnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje ład prawno-polityczny jako twór kształtowany społecznie wymagający wielopłaszczyznowych uzasadnień, które są konceptualizowane również za pomocą pojęć pretendujących do uniwersalnej ważności,

2. opisuje na poziomie podstawowym zależności pomiędzy zmianami społecznymi, procesami racjonalizacji światów życia oraz refleksją filozoficzną, odróżnia też byt od powinności,

3. charakteryzuje na poziomie podstawowym relacje, struktury, instytucje oraz procesy społeczne, poprzez które kształtowana jest legitymizacja ładu prawno-politycznego, a także w których dokonuje się racjonalizacja światów życia, a zatem tych, które są też wyrazem dynamicznej, procesualnej refleksyjności podmiotów moralnych,

4. wykazuje się podstawową wiedzą o możliwych korelacjach pomiędzy różnymi systemami regulacyjnymi (kulturowym, prawnym i moralnym), a także o różnych strategiach argumentacyjnych, które uzasadniają poszczególne typy tych korelacji,

5. wykazuje się podstawową wiedzą o nurtach etyki jako refleksji mającej za przedmiot autoregulacje społeczne (moralne, normatywne, włącznie z ustawodawstwem krajowym i Unii Europejskiej oraz zagadnieniem konstytucji na poziomie krajowym czy Unijnym) i rozumie relacje pomiędzy nimi.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi uzasadnić, na czym polega wykroczenie pojęcia rozumu ze sfery podmiotowych (subiektywnych) struktur refleksji do sfery intersubiektywnej, w której dokonuje się kooperatywne i publiczne konstruowanie wspólnych, podstawowych zasad ładu prawno-politycznego,

2. potrafi zrekonstruować dwa najważniejsze filozoficzne modele kształtowania uzasadnień (czyli rozumu publicznego) dla polityczno-prawnego ładu.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest świadomy swego europejskiego obywatelstwa, posiada także ma rozbudzoną świadomość swego obywatelstwa światowego (ius cosmopolitanum),

2. jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy i swoich umiejętności, rozumie konieczność nieustannego dokształcania się – jako osoba, podmiot moralny, student czy obywatel - poprzez zarówno zdobywanie wiedzy w różnorodny (czytanie tekstów źródłowych, udział w dyskusjach podczas których publicznie formułuje się argumenty za /przeciw określonym stanowiskom) sposób jak i zaangażowanie się w środowisko społeczne (akademickie/lokalne/ Unijne/międzynarodowe).

Treści programowe dla zajęć:

Omówienie podstawowych nurtów dyskutowanych współcześnie w kontekście sfery publicznej: a) kontraktualizm; b) etyka dyskursu.

Charakterystyka pojęć przestrzeni i opinii publicznej.

Omówienie dwóch modeli sfery publicznej: a) burżuazyjny (Hegel – wczesny Habermas) oraz b) postburżuazyjny (późny Habermas).

Analiza koncepcje rozumu publicznego: Johna Rawlsa i Jürgena Habermasa.

Charakterystyka porównawcza osoby jako podmiotu moralnego oraz jako podmiotu prawnego.

Wprowadzenie do zagadnienia konstytucjonalizacji Unii Europejskiej: typy procesów i typy sfer publicznych, w których zachodzą.

Analiza wybranych tekstów.

Nazwa zajęć: **Dydaktyka języka polskiego: Edukacja wizualna na lekcjach języka polskiego**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia neurofizjologiczne, psychologiczne podstawy teorii widzenia

2. przedstawia metody interpretacji materiałów wizualnych

3. przedstawia typologię materiałów wizualnych, omawia zasady i formy komunikacji wizualnej

4. omawia zasady wykorzystania materiałów wizualnych w dydaktyce polonistycznej na wszystkich etapach edukacyjnych, a także w samodzielnej pracy ucznia

w zakresie umiejętności:

1. analizuje materiały wizualne z uwzględnieniem wybranej metodologii

2. dobiera i selekcjonuje materiały wizualne w zależności od środowiska edukacyjnego i charakteru zajęć

3. projektuje rozbudowane działanie dydaktyczne z wykorzystaniem materiałów wizualnych (tzw. projekt dydaktyczny)

4. potrafi zaplanować lekcję języka polskiego z wykorzystaniem materiałów wizualnych

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów stosować w praktyce lekcyjnej materiały wizualne dla potrzeb kształcenia polonistycznego, pobudzać w uczniach ciekawość i potrzebę korzystania z różnych źródeł wiedzy

Treści programowe dla zajęć:

Neurofizjologiczne, psychologiczne podstawy teorii widzenia

Metody interpretacji materiałów wizualnych

Typologia materiałów wizualnych. Zasady i formy komunikacji wizualnej

Zasady wykorzystania materiałów wizualnych w dydaktyce polonistycznej na wszystkich etapach edukacyjnych. Analiza i interpretacja

Analiza materiałów edukacyjnych: podręczników, środków dydaktycznych, platform edukacyjnych, stron internetowych pod kątem przydatności materiałów wizualnych. Ocena i recenzja

Projekt edukacyjny z wykorzystaniem materiałów wizualnych

Projekt lekcji z wykorzystaniem materiałów wizualnych

Nazwa zajęć: Poetyka z analizą dzieła literackiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. przedstawia terminologię dotyczącą analizy, interpretacji i wartościowania tekstu literackiego
2. charakteryzuje najważniejsze gatunki literackie
3. omawia budowę wersyfikacyjną oraz rozpoznaje i charakteryzuje poszczególne systemy wersyfikacyjne
4. rozpoznaje i charakteryzuje stylistykę wybranego tekstu literackiego (ze szczególnym uwzględnieniem środków stylistycznych i tropów)
5. omawia kompozycję tekstu literackiego (m.in. charakteryzuje jednostki konstrukcyjne świata przedstawionego w utworze, typy sytuacji narracyjnej, sposób konstrukcji postaci, czasu i przestrzeni w powieści)

w zakresie umiejętności:

1. potrafi dokonać analizy i interpretacji tekstu literackiego, wartościować utwory literackie oraz umiejętnie uzasadnić własną hipotezę interpretacyjną (posługując się odpowiednią terminologią i odwołując się do literatury przedmiotu)
2. potrafi zanalizować budowę wersyfikacyjną oraz rozpoznać i scharakteryzować poszczególne systemy wersyfikacyjne
3. potrafi rozpoznać i scharakteryzować stylistykę wybranego tekstu literackiego (ze szczególnym uwzględnieniem środków stylistycznych i tropów)
4. potrafi zanalizować kompozycję tekstu literackiego (m. in. rozpoznać jednostki konstrukcyjne świata przedstawionego w utworze, potrafi przeanalizować sytuację narracyjną, sposób konstrukcji postaci, czasu i przestrzeni w powieści)
5. czyta ze zrozumieniem prace naukowe z zakresu poetyki i odnieść się do ich głównych tez

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do wyrażania własnych opinii, twórczego interpretowania zjawisk kultury z poszanowaniem dorobku poprzednich epok oraz stanowisk innych uczestników dialogu / dyskusji

Treści programowe dla zajęć:

Przedmiot zainteresowań poetyki i jej miejsce wśród dziedzin nauki o literaturze

Poezja, liryka, wiersz; utwór poetycki, utwór liryczny, utwór wierszowany – ich wzajemne zależności.

Poezja a proza

Charakterystyka systemów wersyfikacyjnych (rys historyczny, konstanty i tendencje, najczęstsze formaty, zastosowanie)

Wprowadzenie do stylistyki (style funkcjonalne a styl tekstu literackiego, stylizacja)

Leksykalne i składniowe środki stylistyczne – typologia, przykłady

Przekształcenia semantyczne – tropy (zwłaszcza metafora, symbol, alegoria, ironia) – typologia, przykłady

Kompozycja – jej typy i podstawowe pojęcia. Jednostki konstrukcyjne świata przedstawionego: motyw, wątek, postać, akcja i fabuła

Elementy dzieła literackiego: czas i przestrzeń, postać literacka

Sytuacja narracyjna i typy narracji

Wybrane gatunki literackie (charakterystyka, rys historyczny, przemiany konwencji gatunkowych).

Nazwa zajęć: Dydaktyka języka polskiego: Teksty ikoniczne na lekcjach języka polskiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. sytuuje i omawia teksty ikoniczne w kontekście edukacyjnym i metodologicznym
2. przedstawia typologię, metody oraz zasady wykorzystania tekstów ikonicznych w praktyce szkolnej, z uwzględnieniem samodzielnej pracy ucznia

w zakresie umiejętności:

1. potrafi ocenić przydatność tekstów ikonicznych w zależności od edukacyjnej intencji i charakteru zajęć
2. potrafi dopasować teksty ikoniczne do wymagań edukacyjnych (podstawy programowej)
3. potrafi twórczo wykorzystać teksty ikoniczne w praktyce lekcyjnej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów stosować w praktyce lekcyjnej teksty ikoniczne dla potrzeb kształcenia polonistycznego, pobudzać w uczniach ciekawość i potrzebę korzystania z różnych źródeł wiedzy

Treści programowe dla zajęć:

Teoria widzenia - psychologiczne i neurofizjologiczne podstawy w kontekście praktyki szkolnej

Sposoby interpretowania tekstów ikonicznych
Komunikacja wizualna. Typy tekstów ikonicznych
Analiza i interpretacja tekstów ikonicznych w dydaktyce polonistycznej
Teksty ikoniczne w materiałach edukacyjnych: podręczniki, środki dydaktyczne, platformy edukacyjne, strony internetowe
Projekt edukacyjny z wykorzystaniem tekstów ikonicznych
Projekt lekcji z wykorzystaniem materiałów wizualnych

Nazwa zajęć: **Filozofia umysłu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia współczesne filozoficzne koncepcje umysłu,
2. charakteryzuje relacje współczesnej filozofii umysłu z tradycyjnymi badaniami nad duszą, rozumieniem,
3. omawia obliczeniowe, koneksjonistyczne i biologiczne implikacje współczesnej filozofii umysłu,
4. charakteryzuje metaforę "umysł /komputer",
5. charakteryzuje problem "umysł a ewolucja",
6. omawia zagadnienia: intencjonalności, poznanie innych umysłów, idei umysłu rozszerzonego, wolnej woli.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wypowiadać się na temat szeroko pojętej filozofii umysłu i jej szczegółowych zagadnień, ilustrując je odpowiednimi egzemplifikacjami.

Treści programowe dla zajęć:

Współczesna filozofia umysłu a tradycyjne filozoficzne badania nad duszą, rozumem i poznaniem.

Problem psychofizyczny. Zagadnienie autonomii umysłu względem mózgu i ciała.

Obliczeniowe, koneksjonistyczne i biologiczne inspiracje współczesnej filozofii umysłu.

Umysł a komputer. Obliczeniowe koncepcje umysłu.

Emergentystyczne koncepcje umysłu. Umysł a ewolucja.

Zagadki umysłu: Intencjonalność, poznanie innych umysłów, idea umysłu rozszerzonego, wolna wola.

Nazwa zajęć: **Język angielski B2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.
2. czytać ze zrozumieniem teksty w języku angielskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
5. opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
6. redagować wybrane teksty w stylu formalnym.
7. uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: strona bierna, następstwo czasów, zdania celu, porównania, rzeczowniki policzalne i niepoliczalne, przedimki.

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: system sprawiedliwości, przestępstwa internetowe, świat mediów i e-mediów, problematyka biznesu i ekonomii, reklamy, nowoczesne miasta, wystąpienia publiczne, problemy współczesnej nauki, tematyka science fiction oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularno-naukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: **Język niemiecki B22**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć płynne wypowiedzi ustne na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak i na tematy ogólnoakademickie.
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku niemieckim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje.
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły.
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat.
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego.
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym.

Treści programowe dla zajęć:

Czasy gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych czynności osadzonych w czasach: czas Plusquamperfekt

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: Konjunktiv – mowa zależna, formy strony biernej, Nomen, rekcja przymiotnika, imiesłów I i imiesłów II jako przydawka, zdania modalne

Słownictwo dotyczące życia codziennego jak i ogólnoakademickie w zakresie następujących tematów: zawód i wykształcenie: nazwy zawodów, czynności i obowiązki typowe dla poszczególnych zawodów, atrybuty poszczególnych zawodów, wymarzony zawód, szczegółowy życiorys, kompetencje zawodowe, doświadczenie zawodowe, aplikacja, rozmowa o pracę świadomość ciała i sport – dbałość o wygląd i kondycję fizyczną, pojęcie piękna, sport, sporty ekstremalne media: rodzaje mediów, rola mediów, zalety i wady mediów społecznościowych, pieniądze: znaczenie pieniędzy, wydatki, oszczędność, negocjowanie ceny, zwyczaje zakupowe, bank, usługi bankowe, usługi internetowe, zakupy przez Internet, bieda, bogactwo, inwestowanie pieniędzy

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie: przeprowadzania oraz udziału w rozmowie kwalifikacyjnej o pracę, przedstawiania problemów, moderowania dyskusji oraz wyrażania opinii na tematy zawarte w treści 3.

Nazwa zajęć: **Emisja głosu**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. zachowuje prawidłową postawę i stosuje rozluźnianie odpowiednich partii ciała nieodzowne dla dobrej emisji głosu
2. w praktyce wykorzystuje znajomość zależności efektywności głosowej od prawidłowego oddechu
3. stosuje techniki oddechowe wspomagające tworzenie głosu
4. w praktyce stosuje zasady poprawnej dykcji i stosowania elementów prozodycznych
5. planuje działania profilaktyczne w celu zapobieżenia zaburzeniom głosu

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia znaczenie wyrazistości mówienia jako najbardziej istotnego elementu sztuki prezentacji
2. rozumie znaczenie mowy ciała w sztuce prezentacji
3. jest świadomy swoich możliwości ekspresji w uzależnieniu od warunków podejmowanego wysiłku głosowego

Treści programowe dla zajęć:

Wprowadzenie do emisji głosu, budowanie świadomości głosowej

Proces oddechowy - ćwiczenia oddechowe, wydłużanie fazy wydechowej

Ćwiczenia relaksacyjne, ćwiczenia prawidłowej postawy, rozluźnianie stref mięśniowych odpowiedzialnych za prawidłowy oddech i fonację

Ćwiczenia fonacyjne, artykulacja samogłosek

Ćwiczenia artykulacyjne spółgłosek
Ćwiczenia dykcji w zbitkach spółgłoskowych
Poprawna dykcja i elementy prozodyczne w głośnym czytaniu
Sztuka prezentacji
Patologie głosu, choroby zawodowe, profilaktyka

Nazwa zajęć: **Język hiszpański B22**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie umiejętności:

1. potrafi tworzyć ustne wypowiedzi na przygotowane tematy, prezentować i argumentować swoje stanowisko oraz innych osób na tematy związane ze swoim otoczeniem jak ja na tematy ogólnoakademickie;
2. potrafi czytać ze zrozumieniem teksty w języku hiszpańskim o charakterze ogólnym jak i akademickim, związane z kierunkiem studiów, oraz analizować ich treść i wybierać niezbędne informacje;
3. potrafi zrozumieć oryginalny materiał audio lub wideo na większość tematów dotyczących życia codziennego, kulturalnego i społecznego, na poziomie ogólnym jak i wychwycić niezbędne szczegóły;
4. potrafi przygotować i wygłosić prezentację na wybrany temat;
5. potrafi opracować teksty oraz wypowiedzi dotyczące życia społecznego, uniwersyteckiego i zawodowego;
6. potrafi redagować wybrane teksty w stylu formalnym;
7. potrafi uzupełniać i doskonalić nabytą wiedzę i umiejętności.

Treści programowe dla zajęć:

Przegląd i utrwalenie umiejętności w zakresie posługiwania się formami i funkcjami czasów gramatycznych odpowiednich dla poziomu B2.

Inne struktury gramatyczne potrzebne do wyrażania różnorodnych treści i opinii: stawianie warunków, tryb łączący Subjuntivo w czasach przeszłych, strona bierna, peryfrazy czasownikowe

Słownictwo dotyczące problematyki współczesnego świata w zakresie następujących tematów: życie zawodowe, język administracyjny I prawniczy, świat zwierząt i idiomy związane z tym blokiem, klimat, klęski żywiołowe, motoryzacja, sądownictwo, sztuka współczesna I prekolumbijska, twórczość wybranych przedstawicieli kultury hiszpańskiej, rozmowa o pracę oraz wybrane słownictwo akademickie i specjalistyczne związane z kierunkiem studiów.

Strategie efektywnego czytania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi w tekstach popularnonaukowych oraz specjalistycznych; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Strategie efektywnego słuchania w celu zrozumienia ogólnego sensu wypowiedzi; domyślanie się znaczenia nieznanymi słów w zakresie bloków tematycznych określonych w treści 3.

Udzielanie odpowiedzi, udział w dyskusji oraz wyrażanie różnorodnych funkcji językowych w zakresie tematyki określonej w treści 3.

Redagowanie wybranych typów tekstów formalnych.

Nazwa zajęć: **Dydaktyka języka polskiego: Ocenianie holistyczne i analityczne w edukacji**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. na poziomie podstawowym omawia związki, jakie zachodzą między projektowaniem procesu dydaktycznego z podstawą programową, programem / podręcznikiem
2. omawia temat kontroli i oceny efektów pracy uczniów, jej rodzajów i funkcji
3. przedstawia uwarunkowania prawne i etyczne procesu ewaluacji pracy na lekcjach języka polskiego
4. omawia różnicę między ocenianiem holistycznym a analitycznym

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeanalizować, ocenić i dostosować do własnych potrzeb plany pracy dydaktycznej i / lub ułożyć własny plan
2. potrafi zastosować kryteria oceniania odpowiednie do typu zadania polonistycznego
3. potrafi skonstruować testy i sprawdziany odpowiednie dla szkoły podstawowej i powiązane z własnymi planami dydaktycznymi oraz formy sprawdzające rozwijające kreatywność uczniów
4. potrafi analizować efekty własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej i w tym zakresie podjąć skuteczną współpracę z rodzicami lub opiekunami uczniów, pracownikami szkoły i środowiskiem pozaszkolnym
5. potrafi napisać scenariusz lekcji / cyklu lekcji w zgodzie ze swoim planem dydaktycznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do krytycznej i etycznej oceny własnej pracy
2. jest gotów rozwijać uczniowską ciekawość i umiejętność współpracy

Treści programowe dla zajęć:

Projektowanie procesu kształcenia. Trzy etapy planowania: kierunkowe (podstawa programowa, program nauczania), wynikowe (plan wynikowy, rozkład materiału), metodyczne (scenariusz lekcji/cyklu lekcji).

Sprawdzanie a ocenianie. Holizm i analityzm w ocenianiu zadań polonistycznych. Ocenianie bieżące, semestralne i roczne. Funkcje oceny. Egzamin ósmoklasisty

Konstruowanie diagnoz, testów i sprawdzianów.

Etyczne i prawne aspekty procesu ewaluacji. Sprawdzane i ocenianie jakości kształcenia i pracy szkoły. Ewaluacja.

Ocenianie nauczyciela. Analiza i ocena własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Nazwa zajęć: **Praktyki zawodowe - etyka w szkole podstawowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje specyfikę pracy nauczyciela etyki,
2. potrafi definiować cele i metody nauczania oraz kryteria i narzędzia ewaluacyjne niezbędne w pracy nauczyciela etyki.

w zakresie umiejętności:

1. stosuje i wypróbuje wiedzę uzyskaną podczas zajęć kursowych w praktyce, rozwijając umiejętności i kompetencje niezbędne do nauczania etyki w wybranej szkole podstawowej,
2. potrafi samodzielnie zaprojektować, zaplanować, przygotować i udokumentować przebieg lekcji etyki na podstawie wybranego lub samodzielnie utworzonego konspektu (scenariusza) zgodnie z podstawą programową i programem nauczania przedmiotu etyka,
3. potrafi prawidłowo hospitować i monitorować (obserwować) lekcję prowadzoną przez doświadczonego nauczyciela według uprzedniej instrukcji, na podstawie odpowiednich kryteriów,
4. potrafi rzetelnie i systematycznie dokumentować swoją pracę (dziennik praktyk, formularze, skrypty, etc. i stosowne instrukcje uzyskuje od akademickiego opiekuna praktyk),
5. potrafi uzyskać orientację w ofertach pracy w szkolnictwie podstawowym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do podjęcia efektywnej, odpowiedzialnej współpracy z opiekunem praktyk ze strony szkoły,
2. jest gotów do sprawnego funkcjonowania w środowisku szkolnym,

Treści programowe dla zajęć:

Specyfika pracy nauczyciela etyki w szkole podstawowej.

Rozwój umiejętności i kompetencji w zakresie stosowania wiedzy o dydaktyce i metodyce nauczania etyki (w wybranej szkole podstawowej).

Planowanie, przygotowanie i dokumentowanie przebiegu lekcji etyki (na podstawie konspektu zgodnego z programem nauczania i podstawą programową).

Monitoring/obserwacja lekcji prowadzonej przez doświadczonego nauczyciela według uprzedniej instrukcji.

Efektywna, odpowiedzialna współpraca z opiekunem praktyk ze strony szkoły.

Definiowanie celów i metod nauczania oraz kryteriów i narzędzi ewaluacyjnych niezbędnych w pracy nauczyciela etyki.

Sprawne funkcjonowanie w środowisku szkolnym.

Rzetelna, systematyczna dokumentacja własnej pracy przy użyciu dziennika praktyk, formularzy, skryptów, etc. objaśnionych przez akademickiego opiekuna praktyk i zdefiniowanych przez organy uczelni.

Orientacja co do ofert pracy w szkolnictwie podstawowym.

Nazwa zajęć: **Polska literatura najnowsza**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia i omawia najważniejsze (powszechnie uznane, najszerzej komentowane, najbardziej kontrowersyjne, uznane za przełomowe) utwory polskiej literatury najnowszej
2. charakteryzuje stosunek literatury współczesnej do literackiej przeszłości; określa stan i kierunek przemian tradycji literackiej

w zakresie umiejętności:

1. dokonuje samodzielnej interpretacji wybranych utworów literackich.

2. ustalić i zastosować wspólnie stosowane kryteria wartościowania literatury; ustosunkować się do wybranych sporów krytycznoliterackich, których przedmiotem była ocena konkretnego dzieła polskiej literatury najnowszej
3. potrafi napisać szkic interpretacyjny oraz recenzję wybranego utworu.
4. potrafi uczestniczyć w dyskusji na temat literatury współczesnej lub przygotować wprowadzenie (zagajenie) do dyskusji na określony temat.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie i docenia miejsce, jakie literatura najnowsza zajmuje tak w życiu jednostek, jak i społeczeństw, a szerzej: we współczesnym świecie

Treści programowe dla zajęć:

Literatura współczesna wobec historii literatury polskiej.

Pojęcia; modernizmu, modernizmu późnego, postmodernizmu: literatura współczesna wobec historii literatury polskiej.

Idiomy i konwencje poezji i prozy współczesnej.

Świat przedstawiony (tematy, problemy, idee) w literaturze najnowszej.

Pojęcie arcydzieła, kanonu, parnasu, tendencji, koniunktury literackiej.

Nowe sposoby interpretacji utworu literackiego.

Orientacje i funkcje krytyki literackiej.

Najnowsza literatura polska wobec literatury światowej.

Nazwa zajęć: **Dydaktyka etyki: drama**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje podstawy teoretyczne metody dramy i psychodramy jako narzędzi edukacji humanistycznej,
2. opisuje strukturalne, techniczne i praktyczne aspekty dramy jako manifestacji znaczącej,
3. definiuje pojęcie umysłu ucieleśnionego w kontekście inteligentnej ekspresji,
4. określa cele stosowania dramy i pokrewnych metod kreatywnych w edukacji humanistycznej.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi czerpać inspiracje choreograficzne z obserwacji ludzkich gestów, mimiki, motoryki; z literatury, teatru, filmu, sztuk plastycznych, pantomimy, baletu, body artu, itd.
2. potrafi samodzielnie skonstruować i zrealizować innowacyjny scenariusz zajęć z wykorzystaniem wybranych metod kreatywnych (drama społeczna, literacka, teatralna, estetyczna, drama inscenizująca/wizualizująca przesłanie etyczne, społeczne, filozoficzne),
3. posiada/a umiejętność organizacji procesu uczenia z użyciem dramy i technik pokrewnych,
4. potrafi analizować i projektować interakcje nauczyciel-uczeń i uczeń-uczeń w kontekście dramy i innych kreatywnych metod pokrewnych,
5. potrafi stosować technik dramy jako narzędzia heurystyczne niezbędne w rozumieniu ważnych problemów współczesnego człowieka (np. przemocy, niepełnosprawności, potrzeby pomocy, itd.)

Treści programowe dla zajęć:

Podstawy teoretyczne metody dram i kluczowe znaczenie wyobraźni twórczej. Drama w edukacji humanistycznej. Kreatywność i autopoiesis. Geneza i historia dramy.

Techniczne i praktyczne aspekty dramy.

Umysł ucieleśniony, schemat ciała i jego plastyczność; umysł ucieleśniony rozszerzony, narzędzie, instrument, gest znaczący, choreografia, koordynacja i synchronizacja.

Celowość i struktura dramy.

Sztuka i codzienność jako źródła inspiracji.

Praktyczne i organizacyjne aspekty działania metodą dramy.

Konstruowanie i realizacja wybranych scenariuszy dramowych z elementami psychodramy m.in. drama społeczna, drama literacka, drama filozoficzna.

Analiza i projektowanie interakcji międzyludzkich z użyciem dramy.

Znaczenie dramy w heurystyce problemów społecznych i egzystencjalnych współczesnego człowieka, pomocnej w nauczaniu przedmiotów etyka i filozofia.

Nazwa zajęć: **Leksykologia i leksykografia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje podstawowe terminy dotyczące leksykologii i leksykografii,
2. wyjaśnia podstawowe aspekty związane z semantyczną refleksją nad językiem,
3. objaśnia i charakteryzuje relacje leksykalne zachodzące między leksemami.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi korzystać z podstawowych słowników polszczyzny oraz w elementarny sposób scharakteryzować ich specyfikę,
2. podejmuje próby krytycznej oceny słownika jednojęzycznego z odniesieniem do zagadnień metaleksykograficznych,
3. potrafi zredagować zróżnicowane artykuły hasłowe dotyczące różnych odmian polszczyzny współczesnej,
4. korzysta ze słowników dostępnych w sieci, słowników elektronicznych oraz z zasobów korpusów sieciowych,

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje elementarną wrażliwość na kwestię złożonej zależności między sferą znaczeń a zjawiskiem interpretacji świata za pomocą języka.

Treści programowe dla zajęć:

W świecie znaków konwencjonalnych – znaczenie wyrazów: pojęcie znaku, znaki językowe i ich cechy, problem znaczenia w języku, opis znaczenia znaków językowych.

Wprowadzenie do leksykografii: pojęcie leksykografii, leksykologia a leksykografia, elementy opisu leksykograficznego, dobór materiału leksykograficznego, makrostruktura słownika.

Model opisu leksykograficznego – definicja: problem definiowania w słowniku, rodzaje definicji słownikowych.

Model opisu leksykograficznego – składniki artykułu hasłowego: mikrostruktura słownika.

Relacje leksykalne : polisemia, synonimia, antonimia, hiperonimia, hiponimia, meronimia.

Język jako narzędzie opisu oraz interpretacji świata i kultury: językowy obraz świata, wartościowanie w języku, metafory, metonimie.

Historia zapisana w słowach: słowniki historyczne i etymologiczne polszczyzny.

Od frazeologii do idiomatyczności: podstawowe pojęcia z zakresu teorii frazeologii, prezentacja i krytyczne omówienie najważniejszych słowników frazeologicznych polszczyzny.

Zróżnicowanie terytorialne, stylowe i socjalne polszczyzny: prezentacja wybranych słowników prezentujących polszczyznę zakresowo ograniczoną (w wersji tradycyjnej i on-line).

E-słowniki, słowniki on-line i korpusy języka polskiego: wybrane słowniki elektroniczne i internetowe, Narodowy Korpus Języka Polskiego, korpusy: IPI-PAN, PELCRA, PWN.

Polszczyzna wśród języków Europy i świata: rodzina językowa, liga językowa, prezentacja indoeuropejskiej rodziny językowej i europejskiej ligi słownikowej.

Nazwa zajęć: **Literatura i nowe media**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. w sposób pogłębiony i usystematyzowany przedstawia wiedzę o przemianach w zakresie literaturoznawstwa oraz w obszarze badań humanistycznych w związku z przełomem cyfrowym
2. potrafi wskazać najważniejsze (powszechnie uznane, najszerzej komentowane, najbardziej kontrowersyjne, uznane za przełomowe) utwory polskiej literatury najnowszej związane z rozwojem nowych mediów, które są zarówno medium najnowszego piśmiennictwa, jak i przedmiotem zawartych w nim refleksji
3. potrafi scharakteryzować stosunek literatury współczesnej powstałej z wykorzystaniem nowych mediów oraz podejmujących refleksję nad nimi do literackiej przeszłości; określić stan i kierunek przemian tradycji literackiej

w zakresie umiejętności:

1. w pogłębiony, usystematyzowany i teoretycznie podbudowany sposób potrafi wykorzystywać biblioteki oraz archiwa cyfrowe w samodzielnej pracy literaturoznawcy i humanisty
2. potrafi stosować narzędzia humanistyki cyfrowej w ramach samodzielnej realizacji zadania badawczego, uzasadniając ich przydatność
3. potrafi uczestniczyć w dyskusji panelowej na temat literatury współczesnej powstałej z wykorzystaniem nowych mediów i podejmujących refleksję nad nimi, a także umie przygotować indywidualną wszechstronną prezentację wybranego utworu lub przygotować wprowadzenie (zagajenie) do dyskusji na określony temat

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia znaczenie nowych mediów w procesach obiegu literatury, krzewienia czytelnictwa, rozwoju własnym

Treści programowe dla zajęć:

Literaturoznawstwo w świetle nowych mediów – czytanie i pisanie w środowisku medialnym

Biblioteki (FBC, Polona i in.) i archiwa cyfrowe; portale tematyczne, humanistyczne bazy danych online i ich wykorzystanie w pracy analityczno-interpretacyjnej

Nurty poezji i prozy współczesnej a estetyka nowych mediów (cyfrowe teksty, literatura nowomedierna, literatura)

Nurty poezji i prozy współczesnej a estetyka nowych mediów (cyfrowe teksty, literatura nowomedierna, literatura)

Nowomedierna literatura współczesna wobec polskiej tradycji literackiej

Kluczowe zjawiska literackie (arcydzieło, kanon, tendencje, koniunktura literackiej) wobec funkcjonowania pisarstwa w świecie nowych mediów

Nurty oraz rola krytyki literackiej w nowomediernym obiegu i życiu literackim

Porównanie sposobów cyfrowego funkcjonowania najnowszej literatury polskiej i literatury światowej

Nazwa zajęć: Praktyki zawodowe - język polski w szkole podstawowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. sięga po wiedzę przedmiotową, metodyczną, pedagogiczną i psychologiczną, a także z zakresu prawa, omawiając i charakteryzując wybrane zagadnienia

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeanalizować cudze i własne działania nauczycielskie (dydaktyczne, wychowawcze, opiekuńcze)

2. diagnozuje potrzeby, możliwości, zdolności każdego ucznia oraz indywidualizuje zadania i dostosowuje metody, treści i sposoby oceniania do zróżnicowanych potrzeb i możliwości uczniów

3. adekwatnie dobiera, tworzy oraz testuje materiały, środki (w tym multimedialne i technologie informacyjne), metody pracy w celu samodzielnego projektowania, a także efektywnego realizowania działań wynikających z roli nauczyciela

4. poprawnie posługuje się językiem ojczystym, wykazując troskę o kulturę i etykę wypowiedzi własnej i uczniów

5. współpracuje z innymi nauczycielami, pedagogami i rodzicami uczniów, oraz innymi osobami tworzącymi społeczność szkolną i lokalną

6. wykazuje cechy refleksyjnego praktyka, który poszukuje ciekawych form pracy dla uczniów i siebie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dba o prawidłowe procesy komunikowania interpersonalnego i społecznego

Treści programowe dla zajęć:

Przygotowanie do praktyki ciągłej

· Wyjaśnienie zadań i obowiązków związanych z realizacją praktyki (cele praktyki, regulamin, obowiązki studenta i jego opiekunów, obowiązująca dokumentacja, warunki zaliczenia).

Poznanie szkoły

· Zapoznanie się z całokształtem funkcjonowania placówki, szczególnie z jej strukturą organizacyjną, ogólnymi planami pracy dydaktyczno-wychowawczej oraz sposobami ich realizacji.

Edukacja polonistyczna w klasach IV-VIII w świetle dokumentów szkolnych · Analizowanie programu nauczania, planów wynikowych, podręczników do języka polskiego, przewodników metodycznych; planów pracy bibliotekarza szkolnego (np. lekcje biblioteczne, spotkania autorskie, konkursy itp.)

Polonista wychowawcą

· Uczestniczenie w spotkaniach rady pedagogicznej oraz zespołu wychowawców klas; udział w pozalekcyjnych działaniach opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli (spotkania rady rodziców i samorządu uczniowskiego, apele, imprezy szkolne, zorganizowane wyjścia grup uczniowskich, różne formy współpracy szkoły ze środowiskiem lokalnym, zajęcia pozalekcyjne, dyżury na przerwach międzylekcyjnych).

· Poznanie uczniów i wychowanków, ich sytuacji społecznej, potrzeb, zainteresowań i zdolności, a także określanie poziomu rozwoju oraz wstępne diagnozowanie dysfunkcji i zaburzeń.

· Współpraca z psychologiem, pedagogiem, logopedą, bibliotekarzem dotycząca różnych sytuacji dydaktycznych i wychowawczych, które

występują w danej szkole.

· Przygotowanie i przeprowadzenie dwóch lekcji wychowawczych (kl. IV-VI, kl. VII-VIII).

Zadania nauczyciela polonisty

· Uczestniczenie w spotkaniach zespołu przedmiotowego.

· Obserwacja lekcji języka polskiego i ich analizowanie (związki między praktyką – konstrukcją lekcji, zadania, metody, cele itd. a teorią dydaktyczną).

- Analizowanie propozycji metodycznych w podręcznikach oraz w innych – pochodzących z różnych źródeł – materiałach pomocniczych (pochodzących z różnych źródeł) i ich funkcjonalnego wykorzystania.
- Krytyczna ocena i twórcze wykorzystanie dostępnych publikacji dydaktycznych dotyczących uczniowskich kompetencji.
- Wykorzystanie narzędzi diagnostycznych w pracy z uczniem umożliwiających określanie kompetencji kluczowych, umożliwiających funkcjonowanie człowieka we współczesnym świecie.
- Znajomość i zastosowanie sposobów rozwijania kompetencji literackich, kulturowych i językowych uczniów.
- Tworzenie autorskich projektów lekcji dotyczących kształcenia literacko-kulturowego i językowego (zgodnie z wymaganiami przedstawionymi na zajęciach z metodyki) i ich realizacja.
- Prowadzenie lekcji języka polskiego z uwzględnieniem holistycznego wymiaru przedmiotu i jego funkcji formacyjnej.
- Lekcja sprawdzająca – przygotowanie do lekcji, refleksje studenta po przeprowadzeniu zajęć, omówienie z udziałem nauczyciela opiekuna praktyki/w miarę możliwości z dyrektorem szkoły, innymi nauczycielami polonistami, nauczycielem akademickim.

Szkolne zajęcia dla uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

- Dobieranie strategii uczenia się do umiejętności uczniów i stopnia trudności omawianych treści.
- Organizowanie pracy indywidualnej z uczniami (diagnozowanie zdolności i potrzeb, projektowanie i realizowanie zajęć z wybranym uczniem lub grupą uczniów, ewaluacja zajęć).

Autorefleksja

- Konfrontowanie wiedzy teoretycznej z praktyką.
- Ocena własnego funkcjonowania w toku realizowania zadań opiekuńczych i wychowawczych (dostrzeganie swoich mocnych i słabych stron).
- Podsumowanie praktyk z udziałem studenta/-ów, nauczyciela – opiekuna praktyki, dyrektora szkoły, w miarę możliwości nauczycieli polonistów/nauczycieli akademickich odpowiedzialnych za przygotowanie nauczycielskie studentów.

Nazwa zajęć: **Poznanie, wiedza, nauka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. charakteryzuje elementarne problemy epistemologii, filozofii nauki, ogólnej metodologii nauk i etyki nauki,
2. omawia wybrane pojęcia z zakresu epistemologii, filozofii nauki, ogólnej metodologii nauk i etyki nauki,
3. wymienia i charakteryzuje poszczególne metody stosowane w nauce, omawia ich zakresy, możliwości oraz ograniczenia,
4. wypowiada się na temat odpowiedzialności moralnej uczonego za prowadzone przez niego badania i wykorzystanie ich wyników,
5. wyjaśnia podstawowe koncepcje epistemologiczne, charakteryzuje pojęcie prawdy i omawia jej wybrane definicje,

w zakresie umiejętności:

1. potrafi identyfikować metody stosowane w nauce,
2. potrafi odróżnić wiedzę naukową od innych rodzajów wiedzy racjonalnej i irracjonalnej oraz identyfikować twierdzenia pseudonaukowe,
3. potrafi formułować prawidłowe pod względem formalnym definicje, budować poprawne klasyfikacje i stosować różne typy wnioskowania, wyjaśniania i uzasadniania (w zależności od sytuacji problemowej).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do krytycznej oceny własnych postępowań badawczych.

Treści programowe dla zajęć:

Podstawowa terminologia z zakresu teorii poznania z elementami słowników filozofii nauki, logiki i ogólnej metodologii nauk.

Rodzaje wiedzy: wiedza racjonalna (i jej rodzaje) v wiedza irracjonalna.

Źródła wiedzy i granice poznania naukowego.

Metody stosowane w nauce.

Podstawowe wytwory działalności naukowej – prawa, teorie, modele, metafory.

Nauka, protonauka, paranauka i pseudonauka. Problem demarkacji.

Definicje, wynikanie, wyjaśnianie, uzasadnianie twierdzeń.

Etyka w badaniach naukowych – odpowiedzialność moralna uczonego.

Spoleczny wymiar nauki i znaczenie działalności naukowej.

Nazwa zajęć: **Dydaktyka etyki cz. 1-2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. wymienia i charakteryzuje wymogi programu nauczania i podstawy programowej do przedmiotu Etyka (szkolnictwo ponadpodstawowe) w kategoriach celów i metod,
2. omawia zasady i kryteria ewaluacji wyników nauczania etyki,
3. wymienia kanoniczne zasady dydaktyki etyki.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi samodzielnie przeprowadzić lekcji etyki przy użyciu różnorodnych metod dydaktycznych,
2. potrafi pozyskiwać materiały i pomoce dydaktyczne oraz tworzyć konspekty lekcji etyki,
3. potrafi posługiwać się podręcznikami do nauczania etyki dopuszczonymi przez MEN,
4. potrafi zaprojektować optymalny proces kształcenia obejmujący cykl lekcji etyki,
5. potrafi korzystać z wyposażenia multimedialnego niezbędnego w pracy nauczyciela.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do pełnienia roli eksperta, a także przewodnika i doradcy etycznego w realiach edukacyjnych,
2. jest świadom statusu etyki jako przedmiotu nauczania w szkolnictwie ponadpodstawowym,
3. ma świadomość wyzwań stojących przed nauczycielem etyki w szkole ponadpodstawowej (wieloetniczność, wielokulturowość, różnice światopoglądowe, etc.).

Treści programowe dla zajęć:

Samodzielne prowadzenie lekcji etyki z użycie różnorodnych metod dydaktycznych.

Źródła i pozyskiwanie materiałów i pomocy dydaktycznych niezbędnych do tworzenia konspektów lekcji etyki.

Projektowanie optymalnego procesu kształcenia obejmującego cykl lekcji etyki.

Znajomość i interpretacja programu nauczania i podstawy programowej do przedmiotu Etyka (szkolnictwo ponadpodstawowe) w kategoriach celów i metod.

Zasady i kryteria ewaluacji wyników nauczania etyki.

Ekspert, przewodnik i doradca etyczny w realiach edukacyjnych.

Kanon zasad dydaktyki etyki.

Oferta podręczników do nauczania etyki zatwierdzonych przez MEN.

Status etyki jako przedmiotu nauczania w szkolnictwie ponadpodstawowym.

Wyzwania stojące przed nauczycielem etyki w szkole ponadpodstawowej (wieloetniczność, wielokulturowość, wieloetniczność, różnice światopoglądowe, etc.).

Narzędzia multimedialne niezbędne w pracy nauczyciela.

Nazwa zajęć: **Filozofia i literatura**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. przedstawia podstawowe zasady interpretacji tekstów pisanych (źródłowych).
2. charakteryzuje klasyczne zagadnienia, pojęcia, kierunki filozoficzne oraz filozoficzne dyscypliny (np.: etyka, estetyka, retoryka, antropologia filozoficzna); przeczytał i zapamiętał wskazane fragmenty Arystotelesa "Poetyki" i "Retoryki"
3. przedstawia postaci i główne nurty filozofii starożytnej, średniowiecznej i współczesnej.
4. przedstawia postaci i główne nurty filozofii polskiej XX wieku.
5. przedstawia, na poziomie podstawowym, wiedzę o przedmiocie: socjologii literatury, filozofii literatury, komparatystyki, historii literatury, teorii literatury i filozofii teatru.
6. przedstawia historię, osoby, środowisko tworzące Instytut Literacki „Kultura” w Paryżu; omawia podstawowe postulaty psychoanalizy, egzystencjalizmu, personalizmu.
7. omawia Jerzego Jarockiego przedstawienie teatralne, pt. „Ślub” (premiera 1992 r. Teatr Stary w Krakowie) - spektakl zrobiony na podstawie dramatu W. Gombrowicza, pt.: „Ślub”; charakteryzuje podstawowe problemy filozofii odpowiedzialności.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wyczerpująco, z podbudową merytoryczną, odwołując się do wiedzy zdobytej podczas zajęć, odpowiedzieć na pytanie, dlaczego intelektualista powinien czytać wielką literaturę i wielką filozofię oraz chodzić do teatru.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. dostrzega zagrożenia płynące z zaangażowania pisarzy i filozofów w politykę (demokrację) raz powinien dostrzegać zagrożenia płynące z braku zaangażowania pisarzy i filozofów w politykę (demokrację).

Treści programowe dla zajęć:

Semantyczna wieloznaczność jako podstawowy problem interpretacji tekstu pisanego; odróżnienie ustnych i pisanych źródeł filozofii i literatury; tekst, źródło historyczne; interpretacja a krytyka źródeł; proces interpretacji; zasady i metody interpretacji tekstów; konflikt interpretacji; uzasadnienie interpretacji; granice interpretacji, intencje autora, intencje tekstu, intencje czytelnika.

Co to jest filozofia? Filozofia i życie; osobowość filozofa; ontologia, epistemologia, estetyka, etyka, erytyka, retoryka; zagadnienie granic poznania; zagadnienie źródeł poznania; wiedza, trójkąt Platona; krytyka doświadczenia codziennego; „przypowieść o jaskini”; dlaczego Platon wykluczy poetów z Państwa; dialektyka; monolog; dialog; ironia; krytyka; physis, arete, atopus; techne; eros; agape; polis; appetitus; aporia.

Filozofia bytu: myśl przed-sokratyczna Heraklit z Efezu; mechanicyzm Kartezjusza; Arystotelesowska teoria przyczyn; transcendentalia; ciało i ciało jako organizm. Filozofia podmiotu: refleksja transcendentna; struktura poznania wg. Tomasza z Akwinu; nowożytne źródła podmiotowości Kartezjusz; Kant, Hegel, Nietzsche.

Nominalizm, empiryzm, racjonalizm, teologia.

Filozofia „Szkoły Lwowsko-Warszawskiej”; Marian Zdziechowski; „Warszawska Szkoła Historyków Idei” - Leszek Kołakowski; „Poznańska Szkoła Metodologiczna” – Jerzy Kmita, Tadeusz Juliusz Kroński.

Zagadnienie recepcji dzieła literackiego; zagadnienie ontologii dzieła literackiego; społeczne funkcje literatury; mimesis, teatralizacja życia codziennego.

Zniewolony umysł v. otwarty umysł; dehumanizacja sztuki; dzieło sztuki w dobie reprodukcji technicznej, indywidualizm.

Literatura zaangażowana w zmianę; konwencje i gatunki realizmu socjalistycznego; klasowość sztuki; humanizm socjalistyczny; cenzura.

Emigracja a literatura; pochwała emigracji; „Wiadomości Londyńskie” „Kultura”.

Nazwa zajęć: **Historia literatury polskiej po 1918**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi na poziomie podstawowym definiować i opisywać podstawowe zjawiska literatury polskiej związane z przedmiotem zajęć
2. dokonuje syntezy historycznoliterackiej, omawia i łączy fakty dotyczących zmian zachodzących w obrębie kultury literackiej z wybranymi zjawiskami w obrębie literatury dla dzieci
3. kategoryzuje, klasyfikuje i omawia zjawiska literatury polskiej z jej rozmaitych rejestrów (literatura o ambicjach artystycznych, literatura popularna) i wiąże je z analogicznymi zjawiskami w filozofii, literaturze i kulturze europejskiej;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi powiązać, wyjaśnić i zakwalifikować podstawowe zjawiska literatury polskiej powstałej po 1918 roku, opisać i wyróżnić ich podstawowe wyznaczniki, omówić i zinterpretować w odpowiednim kontekście kulturowym (zwłaszcza filozoficznym)
2. potrafi kompilować zdobytą na zajęciach wiedzę, budować ujęcia uogólniające, rozwijać, wyjaśniać i rekonstruować wybrane zjawiska kultury polskiej (zwłaszcza literatury, ale też filmu, muzyki, teatru, malarstwa, komiksu...) w odniesieniu do problemów społeczno-kulturowych XX wieku;
3. zyskuje umiejętność porównywania zjawisk literackich i kulturowych, formułowania wniosków, wyjaśniania i interpretowania ich w kontekście szerokich formacji historycznoliterackich, historycznych, społecznych, politycznych;
4. zyskuje umiejętność porównywania zjawisk literackich, formułowania wniosków, wyjaśniania i interpretowania tych zjawisk w ujęciu interdyscyplinarnym i intersemiotycznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. docenia i rozumie znaczenie wiedzy o literaturze i zjawiskach literackich w procesie kształtowania tożsamości, a także interpretowania zjawisk współczesności i odpowiedzialności za przyszłość (w kontekście jednostkowym i społecznym)

Treści programowe dla zajęć:

Prezentacja na poziomie podstawowym omawianych zjawisk społeczno-literackich charakterystycznych dla Polski w XX wieku; ukazanie przedstawicieli i ich twórczości w kontekście historycznym.

Prezentacja na poziomie podstawowym przedstawicieli polskiej literatury międzywojennej w kontekście społeczno-politycznym i historycznym.

Prezentacja na poziomie podstawowym przedstawicieli literatury okupacyjnej i obozowej kontekście społeczno-politycznym oraz historycznym.

Prezentacja na poziomie podstawowym polskich tekstów kultury doby powojennej; ukazanie sylwetek najważniejszych twórców oraz poruszanych przez nich problemów w kontekście społeczno-politycznym i historycznym.

Prezentacja na poziomie podstawowym tekstów kultury obrazujących przemiany społeczno-polityczne lat 60., 70. i 80. w Polsce; ukazanie sylwetek najważniejszych pisarzy i ich twórczości w kontekście społeczno-politycznym i historycznym.

Ukazanie europejskich związków społeczno-kulturowych wymienionych okresów i zjawisk z analogicznymi okresami i prądami w Polsce, wskazanie elementów wspólnych i różnicujących.

Przedstawienie omawianych zjawisk literackich na tle wydarzeń historycznych, politycznych i społecznych.

Prezentacja omawianych zjawisk literackich w interdyscyplinarnych powiązaniach z innymi dziedzinami sztuki.

Nazwa zajęć: Praktyka psychologiczno-pedagogiczna w szkole podstawowej
Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. Ma wiedzę dotyczącą organizacji, struktury i funkcjonowania szkoły podstawowej.
2. Zna i rozumie organizację, statut i plan pracy szkoły podstawowej, program wychowawczo-profilaktyczny oraz program realizacji doradztwa zawodowego.
3. Zna i rozumie zadania i obowiązki nauczyciela w szkole podstawowej (także w zakresie zapewniania uczniom bezpieczeństwa).

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji pracy wychowawcy klasy, jego interakcji z uczniami oraz sposobu, w jaki planuje i przeprowadza zajęcia wychowawcze w szkole podstawowej.
2. Potrafi wyciągać wnioski z obserwacji sposobu integracji działań opiekuńczo-wychowawczych i dydaktycznych przez nauczycieli przedmiotów w szkole podstawowej.
3. Potrafi wyciągać wnioski, w miarę możliwości, z bezpośredniej obserwacji pracy rady pedagogicznej i zespołu wychowawców klas w szkole podstawowej.
4. Potrafi wyciągać wnioski z bezpośredniej obserwacji pozalekcyjnych działań opiekuńczo-wychowawczych nauczycieli w szkole podstawowej, w tym podczas dyżurów na przerwach międzylekcyjnych i zorganizowanych wyjść grup uczniowskich.
5. Potrafi zaplanować i przeprowadzić zajęcia wychowawcze w szkole podstawowej pod nadzorem opiekuna praktyk zawodowych.
6. Potrafi analizować, przy pomocy opiekuna praktyk zawodowych oraz nauczycieli akademickich, sytuacje i zdarzenia pedagogiczne zaobserwowane lub doświadczone w czasie praktyk w szkole podstawowej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do skutecznego współdziałania z opiekunem praktyk zawodowych i z nauczycielami w celu poszerzania swojej wiedzy.

Treści programowe dla zajęć:

Organizacja pracy szkoły podstawowej:

- zadania charakterystyczne dla placówki danego typu
- środowisko działania szkoły (struktura organizacyjna oraz zadania i rola poszczególnych podmiotów procesu kształcenia, w tym dyrektora szkoły, pedagoga/psychologa szkolnego, rady pedagogicznej, wychowawcy)
- organizacja pracy szkoły: kultura organizacyjna szkoły (procedury; dokumentacja i obieg dokumentów; rodzaje dokumentów, dokumenty prawa wewnątrzszkolnego)
- bezpieczeństwo uczniów w szkole i poza nią - procedury
- rola i zadania działających w szkole społecznych organów.

Organizacja i zadania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole podstawowej:

- zadania psychologa i pedagoga i ich realizacja
- regulacje prawne dot. pomocy-psychologiczno-pedagogicznej oraz analiza dokumentów szkolnych
- realizacja zasad edukacji włączającej w szkole podstawowej
- współpraca pedagoga i psychologa z nauczycielami
- specyfika trudności wychowawczych w szkole podstawowej.

Specyfika pracy nauczyciela i wychowawcy klasy:

- obowiązki wychowawcy klasy (warsztat pracy nauczyciela-wychowawcy, dokumentacja pracy z wychowawczej, sprawozdania, analizy)
- praca wychowawcza nauczyciela przedmiotowego
- pozalekcyjna oferta szkoły (zajęcia opiekuńczo-wychowawcze, koła zainteresowań, przerwa, organizacja wycieczek szkolnych i wyjść klasowych).

Nazwa zajęć: **Nauka o współczesnym języku polskim, cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wykazuje się znajomością terminologii związanej ze współczesną polską gramatyką,
2. charakteryzuje język jako system oraz narzędzie komunikacji,
3. definiuje podstawowe pojęcia z zakresu polskiej składni i potrafi wykorzystać ją do analizy i interpretacji wypowiedzi pojedynczych, a także złożonych oraz osobliwości składniowych w systemie języka polskiego; umie wykorzystać tę wiedzę w praktyce edukacyjnej,

w zakresie umiejętności:

1. potrafi poprawnie posługiwać się językiem polskim w mowie i w piśmie,
2. potrafi wyjaśniać zjawiska językowe i terminy językoznawcze, posiłkując się poprawnie dobranym przykładem ilustracyjnym,
3. potrafi interpretować i analizować wybrane rodzaje tekstów na podstawie wiedzy o systemie gramatycznym współczesnego języka polskiego,
4. potrafi powiązać badania językoznawcze z wynikami badań innych dyscyplin naukowych i potrafi zastosować tę wiedzę w praktyce edukacyjnej,
5. analizując tekst, potrafi określić jego funkcje, rolę jako środka komunikacji, tematykę, wpływ kontekstu na jego interpretację; a także określić relacje nadawczo-odbiorcze,
6. potrafi wskazać cechy polszczyzny jako języka fleksyjnego, umie także scharakteryzować najważniejsze aspekty fleksji imiennej i werbalnej oraz potrafi zastosować tę wiedzę w analizach tekstów, a także w praktyce edukacyjnej
7. potrafi wskazać relacje międzywypowiedzeniowe, a także dostrzec różnicę między wypowiedzeniem a tekstem, jednostkami ponadwypowiedzeniowymi,
8. na podstawie materiałów źródłowych przygotowuje i prowadzi dyskusję, potrafi bronić swoich tez, przygotowuje prezentacje i analizy indywidualnie, a także podczas pracy zespołowej,
9. poprawnie wykorzystuje opracowania naukowe podczas zajęć oraz w pracy własnej, także planując dalsze samokształcenie.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie znaczenie wiedzy o języku w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięga opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu,
2. jest gotów do wzięcia odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju oraz całej ludzkości, okazując to na polu zawodowym.

Treści programowe dla zajęć:

Polszczyzna jako język fleksyjny.

Podstawowe typy koniugacyjne czasowników polskich, fleksja werbalna (fleksja powierzchniowa i głębinowa).

Fleksja imienna (odmiana rzeczowników, przymiotników, zaimków i liczebników, problem stopniowania przymiotników i przysłówków).

Podsystem składniowy. Rodzaje wypowiedzi. Funkcje wypowiedzi w różnych tekstach.

Wyrazy a części zdania.

Konotacja i akomodacja składniowa a tradycyjne związki składniowe. Wyrazy poza związkami składniowymi.

Części główne (podmiot i orzeczenie) i poboczne (przydawka, dopełnienie i okolicznik) zdania. Określenie predykatywne. Analiza wypowiedzi pojedynczych.

Wypowiedzenia złożone podrzędnie i współrzędnie i osobliwości w obrębie wypowiedzi złożonych (typy parataksy i hipotaksy).

Kategorie pośrednie w składni polskiej (dopełnienie a okolicznik, zdanie pojedyncze i złożone, parataksa a hipotaksa);

Relacje międzywypowiedzeniowe: od wypowiedzenia do tekstu.

Nazwa zajęć: **Dydaktyka języka polskiego: Planowanie, diagnoza i ewaluacja**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. omawia związki zachodzące pomiędzy projektowaniem procesu dydaktycznego z podstawą programową, programem / podręcznikiem
2. przedstawia teoretyczne uwarunkowania prawne i etyczne procesu ewaluacji pracy na lekcjach języka polskiego

w zakresie umiejętności:

1. potrafi przeanalizować, ocenić i dostosować do własnych potrzeb plany pracy dydaktycznej i / lub ułożyć własny plan
2. potrafi zastosować wiedzę na temat kontroli i oceny efektów pracy uczniów, jej rodzajów i funkcji, tj. potrafi sprawdzić, ocenić i przeanalizować efekty pracy uczniów dobierając do swoistości prac i stosując kryteria polonistyczne
3. potrafi skonstruować testy i sprawdziany odpowiednie dla szkoły podstawowej i powiązane z własnymi planami dydaktycznymi oraz formy sprawdzające rozwijające kreatywność uczniów
4. potrafi analizować efekty własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej, a także w tym kontekście współpracować z innymi przedstawicielami środowiska szkolnego
5. potrafi napisać scenariusz lekcji / cyklu lekcji w zgodzie ze swoim planem dydaktycznym

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów stymulować rozwój uczniów, także poprzez kształtowanie umiejętności współpracy z innymi

Treści programowe dla zajęć:

Projektowanie procesu kształcenia.

Plany pracy dydaktycznej. Rozkład materiału. Scenariusz lekcji/cyklu lekcji.

Kontrola i ocena efektów pracy uczniów. Konstruowanie testów i sprawdzianów. Ocenianie i jego rodzaje. Ocenianie bieżące, semestralne i roczne. Funkcje oceny.

Etyczne i prawne aspekty procesu ewaluacji. Sprawdzane i ocenianie jakości kształcenia i pracy szkoły. Ewaluacja.

Ocenianie nauczyciela. Analiza i ocena własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej.

Nazwa zajęć: **Filozoficzno-polonistyczne proseminarium licencjackie**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia zasady ochrony własności intelektualnej, prawa autorskiego, a także dobre praktyki konieczne przy edycji pracy licencjackiej
2. przedstawia techniki i metody edytorskie, a także kanony stylistyczne niezbędne do przygotowania pracy licencjackiej

w zakresie umiejętności:

1. wykorzystuje techniki i metody edytorskie, a także kanony stylistyczne niezbędne do przygotowania pracy licencjackiej
2. potrafi przyporządkować problematykę przyszłej pracy licencjackiej do obszarów teoretycznych etyki/filozofii, literaturoznawstwa i językoznawstwa, zachowując odniesienie do edukacji (w zakresie przedmiotowym języka polskiego, etyki)
3. potrafi przygotować i przedstawić obiecujący naukowo, oryginalny problem lub zamysł naukowo-badawczy i rozwinąć go do formatu projektu według instrukcji i wzorców
4. Potrafi opracować lub dobrać ścieżkę i metodę badań rokującą realizację zamysłu naukowo-badawczego pracy licencjackiej
5. Umie zaprezentować w sposób przejrzysty i analityczny główne zadania do realizacji w pracy licencjackiej i zdefiniować jej zakres problemowy
6. Opanował rozmaite techniki samodzielnego pozyskiwania i selekcjonowania materiałów źródłowych w formie bibliografii, w tym zasoby cyfrowe, repozytoria, etc. (z poszanowaniem prawa autorskiego)
7. potrafi poprawnie udokumentować przytoczenia i cytaty (także ze źródeł cyfrowych)
8. Potrafi formułować dłuższe wypowiedzi (akapity) w poprawnej polszczyźnie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje świadomość samokrytyczną i motywację gwooli systematycznego pogłębiania poszerzania własnej wiedzy i umiejętności badawczych

Treści programowe dla zajęć:

Zasady ochrony własności intelektualnej, prawa autorskiego a także dobre praktyki konieczne przy edycji pracy licencjackiej

Techniki i metody edytorskie, a także kanony stylistyczne niezbędne do przygotowania pracy licencjackiej

Przyporządkowanie problematyki przyszłej pracy licencjackiej do obszarów teoretycznych etyki/filozofii, literaturoznawstwa i językoznawstwa, zachowując odniesienie do edukacji (w zakresie przedmiotowym języka polskiego, etyki)

Prezentacja wartościowego naukowo, oryginalnego zamysłu, problemu lub projektu naukowo-badawczego przyszłej pracy licencjackiej. Wzorce i instrukcje dotyczące przygotowania projektu badawczego. Wprowadzenie do metodologii konstrukcji projektu badawczego w dyscyplinie literaturoznawstwa, filozofii lub językoznawstwa. Dyscyplina i "dyscyplina" badawcza. Badania interdyscyplinarne, transdyscyplinarne, multidyscyplinarne, postdyscyplinarne. Problem przyporządkowania do dyscypliny a wymogi klasyfikacji dyscyplin naukowych

Opracowanie lub dobór metod badań rokujących realizację celu naukowo-badawczego pracy licencjackiej

Prezentacja przyszłej pracy licencjackiej z podziałem na zadania/etapy badawcze i zdefiniowaniem zakresu przedmiotowego

Techniki samodzielnego pozyskiwania i selekcjonowania wartościowych naukowo materiałów źródłowych

Dokumentacja przytoczeń i cytatów (także ze źródeł cyfrowych)

Formułowanie dłuższych wypowiedzi (akapitów) w poprawnej polszczyźnie

Świadomość samokrytyczna i motywacja do dalszego, systematycznego pogłębiania lub poszerzania własnej wiedzy i umiejętności naukowo-badawczych

Nazwa zajęć: Filozoficzno-polonistyczne seminarium licencjackie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. systematycznie i wyczerpująco omawia wybraną koncepcję, metodę bądź obszar problemowy
2. omawia rozległe konteksty (epoka literacka, kultura, paradygmat i nurt w filozofii) lub implikacje dla własnych badań

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zrealizować oryginalny i wartościowy projekt naukowo-badawczy (odzwierciedlony także w tytule pracy licencjackiej)
2. Potrafi stosować narzędzia metodologiczne umożliwiające optymalną realizację celu naukowo-badawczego
3. Potrafi konstruować założenia teoretyczne, wyczerpujące uzasadnienia, argumenty i rozumowania pozwalające opracować zagadnienie, odpowiedzieć na pytanie, dowieść lub podważyć tezę, wykazać słuszność, etc.
4. Potrafi twórczo lub krytycznie wykorzystać literackie, językoznawcze bądź etyczno-filozoficzne materiały źródłowe
5. Potrafi dokonać analizy porównawczej koncepcji bądź narzędzi metodologicznych
6. Potrafi określić znaczenie swoich badań i dociekań dla edukacji w zakresie języka polskiego, etyki
7. Potrafi dokonać poprawnej edytorsko i stylistycznie edycji pracy licencjackiej (w tym: spisu treści, abstraktu w jęz. polskim i angielskim, słów kluczowych w jęz. polskim i angielskim, indeksów, grafik, bibliografii)
8. przestrzega wszelkich zasad prawa autorskiego; nie dopuścił się żadnych nadużyć kwalifikowanych jako plagiat
9. Potrafi sformułować samodzielne, odautorskie stanowisko teoretyczne

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów docenić rolę uczenia się przez całe życie i kontynuować swoją drogę naukową lub zawodową

Treści programowe dla zajęć:

Oryginalny i wartościowy cel naukowo-badawczy i jego odzwierciedlenie w tytule pracy

Narzędzia metodologiczne umożliwiające optymalną realizację celu naukowo-badawczego

Konstruowanie założeń teoretycznych, wyczerpujących uzasadnień, argumentów, analiz i rozumowań pozwalających opracować zagadnienie, odpowiedzieć na pytanie, dowieść lub podważyć tezę, wykazać słuszność, etc.

Twórcze lub krytyczne wykorzystanie literackich, językoznawczych bądź etyczno-filozoficznych materiałów źródłowych

Systematyczny i wyczerpujący opis wybranej koncepcji, metody bądź obszar problemowego

Analiza porównawcza koncepcji bądź narzędzi metodologicznych

Znaczenie badań i dociekań dla edukacji w zakresie języka polskiego, etyki

Poprawna edytorsko i stylistycznie edycja pracy licencjackiej (w tym: spisu treści, abstraktu w jęz. polskim i angielskim, słów kluczowych w jęz. polskim i angielskim, indeksów, grafik, bibliografii)

Zasady prawa autorskiego; pouczenie o plagiacie; dobre praktyki akademickie podczas pisania pracy licencjackiej

Własne, odautorskie stanowisko teoretyczne

Rozległe konteksty (epoka literacka, kultura, paradygmat i nurt w filozofii) lub implikacje badań

Nazwa zajęć: Laboratorium pedagogiczne: ewaluacja praktyk w szkole podstawowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Posiada orientację w katalogu praw dziecka a także w krajowych i międzynarodowych regulacjach dotyczących praw człowieka, dziecka, ucznia (także z niepełnosprawnościami).

2. Posiada podstawową wiedzę dot. statusu, praw i obowiązków nauczyciela, odpowiedzialności prawnej opiekuna, nauczyciela, wychowawcy, pragmatyki zawodowej.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi analizować zjawiska/sytuacje/epizody pojawiające się w pracy wychowawczej z klasą/uczniem w szkole podstawowej i na tej podstawie formułować wnioski i planować działania.

2. Proponuje strategie działania w zaobserwowanych lub doświadczonych sytuacjach trudnych w relacjach nauczyciela z klasą/uczniem szkoły podstawowej.

3. Potrafi zaprojektować ścieżkę rozwoju zawodowego.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować działania na rzecz kształtowania dojrzałej tożsamości zawodowej i radzenia sobie w toku profesjonalnej biografii z wyzwaniami zawodowymi.

2. Jest gotów podejmować współpracę z nauczycielami i innymi podmiotami życia szkolnego (oraz środowiska lokalnego) na rzecz szkoły i społeczności szkolnej.

Treści programowe dla zajęć:

Analiza wybranych doświadczeń zgromadzonych przez studentów w trakcie ich praktyki w szkole: trudne zachowania uczniów i nauczycieli, ich uwarunkowania i konsekwencje, możliwe rozwiązania. Dobre praktyki.

Prezentacja katalogu praw dziecka oraz zasad prawnych stanowiących klauzule generalne w postępowaniach z udziałem dziecka (zasada dobra dziecka, zasada prymatu rodziców w wychowaniu dziecka).

Refleksja na temat dotychczasowego kształcenia psychologiczno-pedagogicznego (wiedzy, umiejętności doświadczeń z praktyki) odniesienie do indywidualnych potrzeb i wartości jako studenta oraz przyszłego nauczyciela (osobiste odniesienie, uwewnętrznienie treści).

Projektowanie ścieżki własnego rozwoju zawodowego.

Nazwa zajęć: Wychowanie fizyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. posiada wiadomości dotyczące wpływu ćwiczeń na organizm człowieka, sposobów podtrzymania zdrowia i sprawności fizycznej, a także zasad organizacji zajęć ruchowych

2. identyfikuje relacje między wiekiem, zdrowiem, aktywnością fizyczną, sprawnością motoryczną kobiet i mężczyzn

w zakresie umiejętności:

1. opanował/a umiejętności ruchowe z zakresu gier zespołowych, sportów indywidualnych, turystyki kwalifikowanej oraz przydatnych do organizacji i udziału w grach i zabawach ruchowych, sportowych i terenowych

2. potrafi zastosować nabyty potencjał motoryczny do realizacji poszczególnych zadań technicznych i taktycznych w poszczególnych dyscyplinach sportowych i działalności turystyczno-rekreacyjnej

3. posiada umiejętności włączenia się w prozdrowotny styl życia oraz kształtowania postaw sprzyjających aktywności fizycznej na całe życie

w zakresie kompetencji społecznych:

1. promuje społeczne, kulturowe znaczenie sportu i aktywności fizycznej oraz kształtuje własne upodobania z zakresu kultury fizycznej

2. podejmuje się organizacji wszelkich form aktywności fizycznej, rywalizacji sportowej w swoim miejscu zamieszkania, zakładzie pracy lub regionie

3. troszczy się o zagospodarowanie czasu wolnego poprzez różnorodne formy aktywności fizycznej

Treści programowe dla zajęć:

Gry zespołowe:

- sposoby poruszania się po boisku,

- doskonalenie podstawowych elementów techniki i taktyki gry,
 - fragmenty gry i gra szkolna,
 - gry i zabawy wykorzystywane w grach zespołowych,
 - przepisy gry i zasady sędziowania,
 - organizacja turniejów w grach zespołowych,
 - udział w zawodach sportowych (Akademiczne Mistrzostwa Polski, Liga Międzyuczelniana, Uniwersjada, Akademiczne Mistrzostwa Europy).
- Aerobik, Taniec, Body Control, Pilates, Joga.
- poprawa ogólnej sprawności fizycznej,
 - umiejętność poprawnego wykonywania ćwiczeń i technik tanecznych,
 - wzmocnienie mięśni posturalnych i pozostałych grup mięśniowych,
 - zwiększenie wydolności oddechowo-kръżeniowej organizmu,
 - świadomość ciała, znajomość poszczególnych grup mięśniowych oraz odpowiednich dla nich ćwiczeń.
- Sporty indywidualne (tenis ziemny, tenis stołowy, judo, samoobrona, nordic walking, pływanie, narciarstwo, wioślarstwo, power bike, kulturystyka, trening funkcjonalny, rolkarstwo):
- poprawa ogólnej sprawności fizycznej,
 - nauka i doskonalenie techniki z zakresu poszczególnych dyscyplin sportu,
 - wdrożenie do samodzielnych ćwiczeń fizycznych,
 - wzmocnienie mięśni posturalnych i innych grup mięśniowych,
 - umiejętność poprawnego wykonywania ćwiczeń i technik specyficznych dla danej dyscypliny sportu,
 - gry i zabawy właściwe dla danej dyscypliny,
 - organizacja turniejów i zawodów,
 - udzielanie pierwszej pomocy i nauka resuscytacji kръżeniowo-oddechowej,
 - udział w zawodach sportowych (Akademiczne Mistrzostwa Polski, Akademiczne Mistrzostwa Województwa Wielkopolski, Uniwersjada, Akademiczne Mistrzostwa Europy).

Nazwa zajęć: **Teoria literatury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. definiuje podstawowe problemy teorii literatury na przykładzie różnych tekstów literackich

w zakresie umiejętności:

1. potrafi powiązać poszczególne zagadnienia teoretycznoliterackie z problemami omówionymi na zajęciach z poetyki i wskazywać na ich praktyczne wykorzystanie podczas pracy dydaktycznej w szkole ponadpodstawowej

2. umie zastosować terminologię teoretycznoliteracką w procesie interpretacji

3. potrafi kategoryzować teksty literackie i zjawiska w nich występujące oraz wykorzystać tę wiedzę w odniesieniu do potencjalnych projektów dydaktycznych

4. potrafi budować wywód teoretycznoliteracki (praca pisemna)

5. umie wyjaśnić przydatność wybieranej metody interpretacyjnej

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest świadom roli, jakie utwory literackie odgrywają w procesie kształtowania tożsamości jednostkowej i społecznej

Treści programowe dla zajęć:

Zagadnienie literackości. Obszary wchodzące w zakres teorii literatury, różne szkoły pojmowania literatury, teoria a historia literatury i krytyka literacka

Problem interpretacji. Analiza, interpretacja i wartościowanie. Kategorie estetyczne

Model literackiej komunikacji, semiotyczne koncepcje interpretacyjne

Zagadnienia odbioru tekstu literackiego

Pojęcie naśladowania; rozróżnienie mimesis i diegesis. Fikcyjność

Retoryka (figury stylistyczne) w zestawieniu z poetyką. Funkcjonowanie języka w literackim dziele sztuki

Gatunek literacki, konwencja literacka

Zagadnienie intertekstualności

Tradycja literacka i sposoby jej rozumienia

Kryteria i modele periodyzacji dziejów literatury. Proces literacki

Literatura wobec innych sztuk

Nazwa zajęć: **Historia literatury polskiej - klasycyzm i romantyzm**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. potrafi wskazać arcydzieła i kluczowe utwory literackie klasycyzmu po 1795 roku i romantyzmu, a także zreferować ich problematykę oraz kształt estetyczny z użyciem podstawowej terminologii literaturoznawczej
2. umie rozpoznać i scharakteryzować kluczowe idee filozoficzne i estetyczne stymulujące rozwój literatury oraz kultury epoki klasycyzmu po 1795 roku i romantyzmu
3. wymienia i omawia ważne wydarzenia i zjawiska z zakresu historii Polski i dziejów powszechnych oraz wyjaśnia ich wpływ na genezę i problematykę utworów literackich oraz na rozwój kultury polskiej okresu późnego klasycyzmu i romantyzmu
4. umie dokonać periodyzacji literatury polskiej z lat 1795-1863, umieścić ją w szerszym kontekście kulturowym i formułować na tej podstawie wnioski
5. przedstawia związki literatury, kultury i sztuki epoki późnego klasycyzmu i romantyzmu z literaturą, kulturą i sztuką powszechną oraz z kluczowymi wydarzeniami z historii Polski i historii powszechnej
6. potrafi wyjaśnić rolę literatury i kultury epoki klasycyzmu postaniszawowskiego i romantyzmu w budowaniu tożsamości zbiorowej i więzi społecznych

w zakresie umiejętności:

1. potrafi analizować, interpretować i wartościować teksty literackie reprezentatywne dla epoki późnego klasycyzmu i romantyzmu z wykorzystaniem podstawowej wiedzy z zakresu wybranych teorii i metodologii badań literackich oraz odróżniać najważniejsze historyczne systemy komunikacji literackiej (w tym obiegi literackie, formy gatunkowe, formy podawcze, języki artystyczne)
2. potrafi samodzielnie zrealizować proste zadanie badawcze (z zastosowaniem w praktyce podstawowych elementów historycznoliterackiej procedury badawczej, takich jak dobór i analiza źródeł, rozpoznanie stanu badań, zdefiniowanie i analiza problemu poznawczego, skonstruowanie spójnego wywodu argumentacyjnego, sformułowanie wniosków) z wykorzystaniem wiedzy o literaturze z lat 1795-1863
3. umie operować informacją naukową (w tym wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje dotyczące literatury epoki romantyzmu, dobierać właściwe edycje tekstów, posługiwać się słownikami i kompendiami literaturoznawczymi, bibliotekami cyfrowymi) oraz zastosować ją w konkretnym kontekście zawodowym
4. potrafi operować pisemną formą wypowiedzi naukowej, napisać analityczno-interpretacyjną pracę historycznoliteracką, a także przygotować wystąpienie w dyskusji, przedstawić (również w formie prezentacji multimedialnej) i uzasadnić swoje stanowisko z wykorzystaniem poglądów innych autorów

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykorzystuje zdobyte kompetencje w osobistym, angażującym etycznie wrażliwość udziale w różnych formach życia zbiorowego (w tym we własnej pracy), a także w pielęgnowaniu dziedzictwa kulturowego Europy, Polski i Wielkopolski

Treści programowe dla zajęć:

problemy klasycyzmu po 1795 roku (np. reakcja pisarzy na upadek I Rzeczypospolitej, estetyka i światopogląd klasycyzmu i sentymentalizmu) oraz przełomu romantycznego (np. programy i manifesty, polemiki z klasycyzmem i racjonalizmem, rola klasycyzmu postaniszawowskiego)

gatunki literackie klasycyzmu postaniszawowskiego (np. elegia patriotyczna, tragedia neoklasycystyczna, romans sentymentalny, sielanka) oraz romantyzmu (np. ballada, powieść poetycka, dramat romantyczny, komedia, poemat dygresyjny, powieść)

kategorie estetyczne, np.: klasycyzm, sentymentalizm, tragizm, groteska, ironia, frenezja, melancholia, komizm, realizm

elementy historii XIX wieku i jej wpływ na idee romantyczne – problem upadku I Rzeczypospolitej, sposoby ocalania i krzewienia tożsamości narodowej w sytuacji braku niepodległego państwa, problem rewolucji, historyzm, providencjalizm, romantyczne historiozofie (np. mesjanizm) itd.

twórczość najwybitniejszych późnych klasycystów i romantyków z uwzględnieniem ewolucji i przemian w jej obrębie oraz związanych z nią pojęć (np. neoklasycystyczna tragedia Felińskiego, idylla w ujęciu Brodzińskiego, kategoria czułości w prozie Wirtemberskiej, profetyzm Mickiewicza, mistycyzm Słowackiego, historiozofia Krasińskiego, Norwidowska ironia etc.)

krytyka literacka z lat 1795-1863 (np. różne koncepcje idylliczności, czułości i romantyczności, emigracyjne sądy o twórczości Słowackiego, spory o powieść)

klasycyzm po 1795 roku i romantyzm polski wśród klasycyzmów i romantyzmów europejskich (recepja historyczna i typologiczna)

recepja późnego klasycyzmu i romantyzmu w literaturze epok późniejszych oraz jego rola w budowaniu tożsamości zbiorowej Polaków

przygotowywanie analityczno-interpretacyjnej pracy historycznoliterackiej oraz prezentacji multimedialnej poświęconej wybranym zagadnieniom literatury lat 1795-1863

Nazwa zajęć: **Wprowadzenie do badań literackich**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. omawia najważniejsze problemy metodologiczne literaturoznawstwa teoretycznego XX i XXI wieku i osadza je w kontekście współbieżnych historycznie i metodologicznie lingwistyki, filozofii
2. przedstawia założenia i strategie metodologiczne najważniejszych paradygmatów, formacji, orientacji, szkół i nurtów
3. przedstawia najważniejsze indywidualne propozycje teoretyczne i ich realizacje pisarskie

w zakresie umiejętności:

1. potrafi rozpoznać retorykę strategii metodologicznych (gatunki i style wypowiedzi, znamienne nazwy, metafory terminologiczne i terminy)
2. posługuje się słownikiem pojęć kluczowych dla nowoczesnych i współczesnych badań literackich, wskazujących na ich dominanty problemowe
3. sytuuje różne propozycje teoretyczne względem siebie oraz względem ościennych wobec literaturoznawstwa praktyk naukowych i artystycznych
4. potrafi przeprowadzić analizę porównawczą poznanych koncepcji i dokonać translacji ich słowników
5. potrafi osadzić poznawane propozycje w kontekstach biograficznym, politycznym i światopoglądowym, tj. rozpoznawać w wypowiedzi naukowej wypowiedź kulturową

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do krytycznej lektury, wartościowania tekstów literackich oraz rozwijania własnych upodobań kulturalnych

Treści programowe dla zajęć:

Różne sposoby rozumienia dzieła literackiego. Dzieło literackie w ujęciu fenomenologicznym (na przykładzie koncepcji R. Ingardena)

Strukturalna teoria dzieła literackiego. Strukturalny projekt historii literatury.

Semiotyka – teoria znaku, kategoria tekstu, prymarne i wtórne systemy modelujące

Analiza – interpretacja – wartościowanie. Współczesna teoria interpretacji – zagadnienie pluralizmu interpretacyjnego

Przemiany myśli teoretycznoliterackiej z uwzględnieniem ich powiązań z filozofią i historią

Hermeneutyka w badaniach literackich – sztuka interpretacji

Intertekstualność – zakres pojęcia, odmiany intertekstualności, koncepcje badań

Antysubstancjalizm i jego konsekwencje we współczesnych badaniach literackich (reinterpretacja kategorii autora, znaczenia, referencji, intencji, dzieła)

Badania literackie jako badania kulturowe

Nazwa zajęć: **Bezpieczeństwo uczniów w szkole**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i analizuje akty prawne dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy nauczyciela. Zna zasady odpowiedzialności opiekuna, nauczyciela, wychowawcy za bezpieczeństwo i ochronę zdrowia uczniów.
2. Posiada wiedzę na temat zasad BHP w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej) w tym zagadnienia związane ergonomią zawodu nauczyciela.
3. Posiada wiedzę na temat zagrożeń w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej) i trafnie ocenić przyczynę zaistniałych sytuacji niebezpiecznych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi trafnie rozpoznać potrzebę udzielenia pierwszej pomocy przedmedycznej dzieciom i młodzieży.
2. Potrafi udzielić pierwszej pomocy uczniom w tym także potrafi wykonać podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dzieci i młodzieży.

Treści programowe dla zajęć:

Regulacje prawne dotyczące bhp w szkole (podstawowej i ponadpodstawowej)

Rozpoznawanie zagrożeń na terenie szkoły (podstawowej i ponadpodstawowej)

Zasady bezpieczeństwa i rozpoznanie zagrożeń podczas zajęć w szkole (w tym lekcji wychowania fizycznego), szkolnych grupowych wyjść uczniowskich, wycieczek szkolnych

Wypadki i sytuacje zagrożenia bezpieczeństwa uczniów w szkole, procedury postępowania

Ergonomia zawodu nauczyciela: ocena ryzyka pracy, choroby zawodowe

Rozpoznawanie stanów nagłego zagrożenia zdrowotnego u dzieci i młodzieży

Udzielanie pierwszej pomocy przedmedycznej w sytuacjach nagłego zagrożenia zdrowotnego dzieci i młodzieży.

Podstawowe zabiegi resuscytacyjne u dzieci i młodzieży.

Nazwa zajęć: Podstawy pedagogiki dla nauczycieli cz. 1 (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie specyfikę pracy z klasą z uwagi na proces rozwoju grupy. Rozumie potrzebę dostosowania funkcjonowania w roli lidera do potrzeb grupy. Zna zasady zawierania kontraktu wychowawczego z klasą/uczniem.
2. Zna style kierowania grupą i rozumie ich skutki dla efektywności pracy uczniów oraz klimatu klasy.
3. Rozumie potencjał konfliktów w relacjach społecznych. Zna metody rozwiązywania sytuacji konfliktowych w sytuacjach szkolnych.
4. Zna indywidualne i społeczne konsekwencje stereotypów, uprzedzeń. Rozumie mechanizmy dyskryminacji a także przesłanki i przejawy dyskryminacji w relacjach szkolnych.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi zaplanować zajęcia służące zawieraniu kontraktu wychowawczego (z klasą/uczniem) i pracować wychowawczo z klasą/uczniem z wykorzystaniem kontraktu. Potrafi animować życie społeczno-kulturalne klasy adekwatnie wobec potrzeb uczniów/zespołu klasowego.
2. Potrafi w ramach pracy wychowawczej z klasą planować działania/zajęcia integrujące grupę, animujące zespołowe inicjatywy uczniów, wspierające samorządność i autonomię uczniów. Potrafi stosować konstruktywne wzorce komunikacyjne.
3. Potrafi zaprojektować i przeprowadzić działania z zakresu edukacji na rzecz równości i edukacji antydyskryminacyjnej w środowisku szkolnym (oraz ich ewaluację).
4. Zna zasady pracy opiekuńczo-wychowawczej nauczyciela i potrafi zgodnie z nimi zaplanować pracę z klasą/uczniem.
5. Posługuje się zasadami i normami etycznymi, kierując się empatią i poczuciem odpowiedzialności za podjęcie działań profilaktycznych i interwencyjnych wobec przejawów dyskryminacji w środowisku szkolnym.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów podejmować współpracę z nauczycielami, specjalistami i środowiskiem pozaszkolnym na rzecz wspierania funkcji wychowawczej szkoły.

Treści programowe dla zajęć:

Rozwój grupy – ewolucja roli wychowawcy jako lidera grupy.

Kontrakt wychowawczy – wspieranie samorządności i podmiotowości uczniów.

Style kierowania grupą i ich konsekwencje dla klimatu klasy oraz efektywności pracy uczniów.

Konflikt w relacjach szkolnych – specyfika i metody rozwiązywania. Konstruktywna komunikacja.

Integracja klasy – praktyczne rozwiązania. Poszanowanie godności uczniów.

Edukacja na rzecz równości oraz profilaktyka antydyskryminacyjna w szkole jako adekwatne działania wobec przejawów dyskryminacji w środowisku szkolnym.

Nazwa zajęć: Podstawy psychologii dla nauczycieli cz. 1 (ćwiczenia)

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. Zna i rozumie poznawcze i pozapoznawcze uwarunkowania procesu uczenia się.
2. Zna i rozumie rolę motywacji, emocji i procesów wolicjonalne w procesie uczenia się.

w zakresie umiejętności:

1. Potrafi rozpoznawać różnice indywidualne w procesie uczenia się u siebie i uczniów.
2. Potrafi rozpoznawać bariery i trudności uczniów w procesie uczenia się.
3. Potrafi identyfikować potrzeby uczniów w rozwoju uzdolnień i zainteresowań, tworzyć sytuacje motywujących do nauki uczniów szkół podstawowych.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. Jest gotów do inspirowania i angażowania uczniów do samodzielnego, odpowiedzialnego i zaangażowanego uczenia się (zgodnie z ideą uczenia się przez całe życie).

Treści programowe dla zajęć:

Modele uczenia się, koncepcje klasyczne i współczesne. Metody i techniki uczenia się: strategie poznawcze i metapoznawcze.

Metody i techniki uczenia się: psychologia różnic indywidualnych - różnice indywidualne w zakresie inteligencji, temperamentu, osobowości i stylu poznawczego, stylu uczenia się. Trudności w uczeniu się, przyczyny i strategie pracy z nimi.

Metody i techniki identyfikacji oraz wspomaganie rozwoju uzdolnień i zainteresowań: rozpoznawanie zasobów i ograniczeń, poszerzanie autonomii i samodzielności; samoregulacja w procesie uczenia się. Motywacja, emocje i procesy wolicjonalne w procesie uczenia się.

Nazwa zajęć: **Wiedza o kulturze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. rozpoznaje i nazywa bogactwo odniesień kulturowych
2. przedstawia specyfikę różnorodnych narzędzi i mediów związanych z udziałem w kulturze

w zakresie umiejętności:

1. sprawnie i twórczo korzysta z narzędzi interdyscyplinarnych w pozyskiwaniu wiedzy i w komunikacji
2. analizuje, interpretuje oraz wartościuje zjawiska kulturowe, zarówno kultury rodzimej, jak i innych kultur
3. wykorzystuje rozmaite źródła wiedzy o kulturze (z uwzględnieniem narzędzi intermedialnych) oraz stosuje wiedzę ogólną w obserwacji praktyki życiowej
4. wykazuje się inwencją w zakresie samodzielnego myślenia i prezentacji jego wyników

w zakresie kompetencji społecznych:

1. wykazuje się wrażliwością – etyczną i estetyczną – na różnorodność kulturową
2. jako świadoma jednostka – krytycznie i samokrytycznie – uczestniczy w kulturze
3. prezentuje własną identyfikację kulturową i empatycznie rozumie inne tożsamości kulturowe
4. jest gotów rozwiązywać problemy wynikające z różnic kulturowych

Treści programowe dla zajęć:

Pojęcie kultury. Wzory, źródła i obiegi kultury. Antropologia kulturowa jako metodologia badań.

Człowiek w świecie. Różnorodność kulturowa a podobieństwo kultur. Identyfikacja kulturowa.

Wizja cywilizacji śródziemnomorskiej jako konstytuanty kultury polskiej i europejskiej.

Czas – cykliczne i linearne rozumienie czasu. Przestrzeń święta i świecka

Źródła kultury – rytuał, zabawa, praca.

Cechy charakterystyczne rodzimej kultury narodowej na tle kultur Europy i świata.

Stereotypy: np. płciowe, narodowe, regionalne, rasowe. Kategoria inności.

Dzieło a arcydzieło literackie: źródło kultury, jej efekt i komunikat kulturowy. Arcydzieło jako soczewka kultury: archetyp, apokryf, topos, mit.

Współczesne dyskursy kulturoznawcze (np. ludobójstwo, postkolonializm, feminizm, kultura masowa i popularna).

Nazwa zajęć: **Wiedza o historycznym rozwoju polszczyzny, cz. 2**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. potrafi scharakteryzować złożone uwarunkowania rozwoju polszczyzny oraz miejsca języka polskiego wśród innych języków słowiańskich,
2. omawia wpływ przemian cywilizacyjnych na kształt polszczyzny na różnych etapach jej rozwoju.

w zakresie umiejętności:

1. czyta ze zrozumieniem i samodzielnie komentuje prace teoretyczne z zakresu językoznawstwa (zwłaszcza diachronicznego) w języku polskim oraz prawidłowo postępuje się podstawowymi pojęciami i terminami z zakresu językoznawstwa diachronicznego,
2. potrafi dokonać lingwistycznej analizy tekstu, zwłaszcza polszczyzny dawnej, z perspektywy diachronicznej.

w zakresie kompetencji społecznych:

1. rozumie znaczenie wiedzy o języku w zachowywaniu i interpretowaniu dziedzictwa kulturowego,
2. zasięga opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu.

Treści programowe dla zajęć:

Interdyscyplinarny charakter wiedzy o historycznym rozwoju języka polskiego (kontekst innych nauk humanistycznych).

Zewnętrzne uwarunkowania historii języka polskiego – język a historia, język a cywilizacja, kultura i społeczeństwo.

Język polski w ujęciu genetycznym: język polski jako język indoeuropejski; język polski jako język słowiański.

Granice pokrewieństwa między polszczyzną a innymi językami; język polski w ujęciu typologicznym.

Najważniejsze zmiany w zakresie systemu językowego polszczyzny: fonetyka / fonologia.

Najważniejsze zmiany w zakresie systemu językowego polszczyzny (fleksja): proces kształtowania się polskiej deklinacji (morfologizacja i demorfologizacja rodzaju, zanik liczby podwójnej, wykształcenie się rodzaju męskożywotnego i męskoosobowego).

Najważniejsze zmiany w zakresie systemu językowego polszczyzny (fleksja): proces kształtowania się polskiej koniugacji (rozwój czasu przeszłego i jego konsekwencje dla innych kategorii gramatycznych czasownika, powstanie nowych polskich wzorców odmiany w czasie teraźniejszym).

Nazwa zajęć: Informacja naukowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. nazywa i definiuje różne rodzaje dokumentów i posługuje się podstawową terminologią z zakresu bibliologii, bibliografii i informacji naukowej,
2. nazywa i charakteryzuje rodzaje bibliografii i innych typów prac dokumentacyjnych istotnych dla badacza humanisty, rozróżniać wartość i funkcjonalność zbiorów tradycyjnych i cyfrowych oraz repozytoriów i baz danych dostępnych online.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać i zastosować metody i techniki nowoczesnej kwerendy bibliograficznej i bibliotecznej, wyszukiwać informację w źródłach tradycyjnych i cyfrowych; ocenić, opracować i uporządkować materiały źródłowe na zadany temat sporządzając typowe zestawienie bibliograficzne,
2. potrafi przetworzyć i stosować poznane reguły i zasady bibliograficzne do samodzielnego sporządzenia opisów bibliograficznych, przypisów i komentarzy do prac pisemnych,
3. potrafi przygotować wszelkie prace pisemne (referaty, prace dyplomowe) zgodnie z zasadami poprawnej redakcji i edycji tekstu w wersji elektronicznej (zna edytory tekstów i programy do prezentacji multimedialnych),

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do samodzielnego organizowania swojego warsztatu pracy i wykazuje dbałość o jakość i rzetelność wykonywanych zadań,
2. potrafi współpracować z grupą w zakresie wymiany i weryfikacji wykorzystywanych materiałów, postępując zgodnie z etycznymi zasadami wynikającymi z prawa autorskiego.

Treści programowe dla zajęć:

Humanista w bibliotece i Internecie.

Historia i współczesność bibliografii. Typologia i terminologia.

Rękopis, inkunabuł, stary druk, nowy druk. W kręgu terminologii bibliologicznej.

Rodzaje wydań. Elektroniczne bazy pełnotekstowe.

Bibliografie, słowniki, kompendia źródłowe (tradycyjne i online).

Bibliografia narodowa i bibliografie specjalne. Od Bibliografii polskiej Estreicherów do baz danych.

W Sieci ukryte. O miejscach w Internecie przydatnych każdemu humaniście.

Zasady sporządzania aparatu naukowego i bibliografii załącznikowej.

O zasadach poprawnej redakcji i edycji tekstu oraz podstawowych regułach dobrego składu w komputerowym edytorze tekstu.

Nazwa zajęć: Dydaktyka języka polskiego cz. 1

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka

w zakresie wiedzy:

1. w sposób uporządkowany i pogłębiony omawia zakres, miejsce i znaczenie metodyki nauczania literatury i języka polskiego z orientacją na działania praktyczne;
2. przedstawia treść podstawowych dokumentów oświatowych;

w zakresie umiejętności:

1. potrafi wykorzystać podstawowe dokumenty oświatowe w praktyce zawodowej, kompetentnie posługuje się terminologią stosowaną w dydaktyce przedmiotowej, potrafi dostosować sposoby pracy do etapu rozwoju intelektualnego i emocjonalnego ucznia oraz do zadań przedmiotu;
2. potrafi planować kształcenie sprawności językowych i komunikacyjnych uczniów; dostrzega różnice pomiędzy modelem teoretycznym dydaktyki języka polskiego a praktyką szkolną;
3. potrafi zaplanować pracę z tekstem kultury, świadomie wykorzystując różne metody analizy i interpretacji;
4. potrafi właściwie zaplanować proces kształcenia (plan dydaktyczny, konspekt, scenariusz, projekt) i przeprowadzić lekcję warsztatową z języka polskiego;
5. potrafi analizować efekty własnej pracy dydaktyczno-wychowawczej; potrafi zaplanować własny rozwój zawodowy;

w zakresie kompetencji społecznych:

1. jest gotów do krytycznej oceny własnej wiedzy, umiejętności i kompetencji w celu ich dalszego poszerzania, nabywania i pogłębiania
2. jest gotów do wzięcia odpowiedzialności za rozwój uczniów oraz do etycznego, pełnego szacunku funkcjonowania w miejscu pracy

Treści programowe dla zajęć:

Dominanty kształcenia polonistycznego w szkole podstawowej w świetle dokumentów oświatowych.
Cele edukacyjne w nauczaniu języka polskiego, strategie, metody, formy pracy w szkole podstawowej.
Operacjonalizacja celów. Modele lekcji, formalna struktura lekcji, cykl lekcji.
Sprawność językowa i komunikacyjna ucznia szkoły podstawowej: koncepcje dydaktyczne a praktyka szkolna.
Odbiór różnych tekstów kultury. Alfabet tekstów kultury: medialność, wizualność, audialność, audiowizualność, wielozmysłowość.
Teoretyczne i praktyczne problemy odbioru literatury w szkole: uwarunkowania lektury tekstu kultury, bariery odbioru. Kształtowanie pojęć.
Motywowanie do lektury: sprawności lekturowe ucznia, kanon literacko-kulturowy, całość a fragment dzieła literackiego.
Rozwijanie umiejętności tekstotwórczych ucznia szkoły podstawowej: formy wypowiedzi ustnych i pisemnych, poprawność językowa i tekstowa, twórcze pisanie.
Dokumenty oświatowe a projektowanie i realizacja lekcji (podstawa programowa, program nauczania, plan wynikowy).
Rola środków dydaktycznych w kształceniu polonistycznym.
Indywidualizacja procesów nauczania języka polskiego (praca z uczniem wybitnie zdolnym oraz z uczniami dysfunkcyjnymi, np. dyslektycznymi).
Projektowanie i planowanie pracy szkolnego polonisty. Samokształcenie i docieranie do informacji, selekcjonowanie wiedzy, ocena krytyczna źródeł, wykorzystanie multimediów i technologii informacyjnych.
Formy sprawdzania wiedzy i umiejętności (w tym egzaminy zewnętrzne), rola oceny szkolnej i jej komunikowanie, kryteria oceny wypowiedzi ustnych i pisemnych.

Nazwa zajęć: **Dialog i odpowiedzialność**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student/ka w zakresie wiedzy:

1. wymienia głównych przedstawicieli etyki dyskursu, filozofii dialogu oraz autorów wiodących współcześnie koncepcji odpowiedzialności i teorii sprawiedliwości, a także ich poglądy i główne dzieła,
2. charakteryzuje znaczenie etyki dyskursu, filozofii dialogu oraz filozofii uznania na tle rozwoju najważniejszych problemów filozoficznych XX i XXI wieku; wyjaśnia obecność myśli dialogicznej w sporach filozoficznych XX w.,
3. omawia przebieg rozwoju filozoficznych koncepcji odpowiedzialności oraz filozofii dialogu i filozofii komunikacji jako myśli etyczno-społecznej, dotyczącej przemian politycznych, kulturowych i światopoglądowych (w tym także ekologicznych), a tym samym wskazuje na filozofię praktyczną jako na dziedzictwo myśli klasycznej, nowożytnej i współczesnej, rozumiejąc ją jako źródło racjonalnego namysłu nad historią i człowiekiem – jego życiem osobowym, społecznym, politycznym i moralnym.

w zakresie umiejętności:

1. potrafi usytuować i wskazać znaczenie polskiej myśli filozoficznej XX wieku jako kontynuacji europejskiej tradycji dialogicznej,
2. potrafi budować klarowne modele dyskursywne niwelujące stanowiska światopoglądowe, a swoje preferencje i wybory etyczne przyporządkowuje do konkretnej tradycji etycznej (etyka eudajmonistyczna, etyka obowiązku, pragmatyzm, etyka perfekcjonalistyczna itd.).

w zakresie kompetencji społecznych:

1. potrafi włączyć wiedzę i metody przekazane na zajęciach do własnej samowiedzy filozoficznej i etycznej jako nowoczesny nauczyciel etyki.

Treści programowe dla zajęć:

Dialogos – Begegnung – Empathy. Kategoria Inności (od Ksenos do l'Autre).
Nowożytne koncepcje dialogu i intersubiektywności. Słowa-Zasady (m.in. F. Ebner, M. Buber).
Dialogiczna filozofia żydowska (m.in. G. Scholem i F. Rosenzweig).
Fenomenologiczna koncepcja wczucia (M. Scheler, E. Husserl, E. Stein). Etyka jako filozofia pierwsza: E. Lévinas.
W Polsce: Dialog i Solidarność? (m.in. J. Tischner, B. Skarga).
Komunikacja i uznanie (m.in. K.Jaspers, J.Habermas, A. Honneth).

Teorie sprawiedliwości (m.in. J.Rawls i R.Dworkin). Integracja, wielokulturowość, wykluczenie (m.in. Kymlicka, Welzer, Kapuściński).